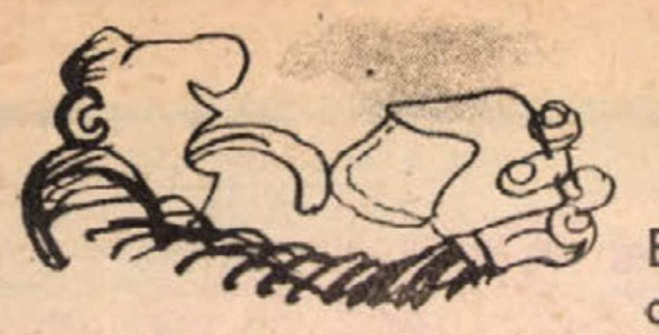
XXXVI. ÉVFOLYAM, 22. SZÁM Ára: 2,80 Ft 1980. MÁJUS 29.

KÉK TÓ, TISZTA TÓ...

Nem jellemző

Egy állandó kelenföldi levelezőnk arra akart rávenni, tegyem szóvá, hogy nem ragadnak a levélborítékok. Erről – szerinte – azért is időszerű szólni, mert július elsejétől, egy új automata beállítása miatt, a meghívókat és egyéb értesítéseket is csak lezárt borítékban szabad postára adni. Mégsem teszem szóvá, mert sejtem a választ. Tavaly ugyanis egy kőbányai lakos panaszára, leragasztott borítékban, azt a magyarázatot adta a vállalat, hogy – idézem: „...a szentendrei gyárgyeségből havonta 25 millió darab boríték kerül ki, amelyek között óhatatlanul akad egy-egy minőségileg hibás termék." Vagyis ez nem jellemző, a kőbányai lakos panasza csak kivétel, igaz, hogy most csatlakozott hozzá egy kelenföldi is, de hol van még Óbuda, a Terézváros, hogy Paksról, vagy Kiskunhalasról ne is beszéljek. E helyekről és még sok más városból faluból nem érkezett ilyen tárgyú panasz, az említett kettő tehát tényleg csak kivételnek tekinthető. Nekik pechük volt, mert éppen az a néhány boríték nem ragadt, ami az ő kezükbe került, de lehet, hogy nem rendeltetésszerűen használták a nyelvüket.

Mert sok minden nem jellemző ám! Aki nagyon töpörödött zsemlyével találkozik, gondoljon arra, hogy – mert olvastam már ilyen szellemű választ – csak a fővárosi sütőipar naponta milliónyi péksüteményt gyárt és ő csupán két-három darabbal jött össze, tehát ha ezek kicsik, az nem jellemző, az csak kivétel. Mint ahogy riporter kollégám is – jellemző rá! – vidéki útja során egy olyan két éve épített iskolába botlott, ahol hullik a vakolat, reped a fal és kiesnek belőle a mosdók. Mondta is neki az építővállalat főmérnöke: „Sok iskolát építettünk már, jókat, szépeket. Inkább azokat nézze meg!" És amikor azt firtatta: nem veszélyes-e, hogy a kollégiumi szobákban levő könyvespolcok tartóvasai meglazultak, azzal nyugtatták, hogy „eddig csak egy szobában dőlt rá a gyerekekre." Vagyis ez sem jellemző és az sem. Csak kivétel. És a kivétel – régóta tudjuk – erősíti a szabályt. De, hogy ez a közmondás ne álljon itt egyedül, kivételként, hadd tegyek hozzá még egyet: sok kicsi kivétel is sokra megy.

Földi Iván

Kiszolgáltatva

Liftünk csütörtökön elromlott. E tényt nyomban bejelentettük, s ígéretet kaptunk: a szerelő másnap – pénteken – kijön, csak előbb levizsgázik reggel tízkor. (Eszperantóból? Gépkocsivezetésből? Liftszerelésből? Mindegy.) Szegény fejét alighanem elhúzták, mert világgá bujdosott a lelkem, s csak hétfőn – nem tévedés! – hétfőn este kilenc után keveredett elő. Addig gyalog jártunk (a ház nyolcemeletes!), gyalog cipeltünk föl karonülő gyerektől hétvégi elemózsiáig mindent. Mert – amint látható – ki voltunk és vagyunk szolgál... no, kiszolgálva, azt kevésbé; mondjuk inkább ki vagyunk *szolgáltatva* a kiszolgáló személy hangulatának, vizsgaeredményének, passzióinak. Ha megesik rajtunk főúri szíve: jó. Ha nem – szövetkezetének az átalányt akkor is fizetjük, nemde. Legföljebb sportolunk egy pár napig. Ránkfér, puhányokra.

Vásárolunk külföldi táskaírógépet sokezerért; hozzá való szalagot azonban nem árusítanak. Japán elektromos ezt-meg-azt még több ezerért; elem azonban nem kapható a portékához. Azt már nem importálunk, holott a csodálatos ez-meg-az csakis egy bizonyos speciális elemmel működtethető. Látnivaló: kereskedelmünk bölcs előrelátásának is ki vagyunk szolgáltatva.

Vőlegény és menyasszony turistaútra készül. Húszévesek sincsenek; vajon a katonaköteles korú fiú devizaigérvénye körül nem lesz-e „hézag"? Szerencsére nincs. A lány az, akinek kérése elutasíttatik. Miért? Magyarázat nincs. Vajon kinek-minek van kiszolgáltatva a párocska? Az az érzésem (igazítsanak ki, ha tévednék), hogy a demokratizmus kissé még kezdetleges hazai fokának. Értsd: a hatalom fennkölt mítoszával takarózó, a sem beszámolásra, sem érvelésre nem kötelezett hivatalnokocskák hasraütéses alapon történő ügyintézésének.

Örvendetes, hogy a kötelező beszolgáltatás ideje az egyre távolabbi múlté. De – hogy is mondjam csak? – a *kiszolgáltatottság* se legyen kötelező. Inkább szolgáljuk ki egymást, úgy, ahogy kell.

Emelkedő igényeink – úgy vélem – már tesznek annyira emelkedetté valamennyiünket, hogy ne annyira az emelt árak, mint inkább az *emelt fők* országa után áhítozzunk.

Timár György

Juhász Eszter ürügyén

Most mindenütt a pedagógusokhoz szállnak a szíves szép szavak, köszöntik, kitüntetik, körülünnepelik őket, június első vasárnapja az övék, nekik mérte ki a Naptárfelosztó Bizottság. Ünnep ürügyén, hadd idézzem most fel egy hajdanvolt néptanító emlékét, Juhász Eszterét, aki engem a betűvetésre tanított. Pardon, nem tanított, hanem...

Szóval az úgy volt, hogy amikor Juhász Eszter nyugalomba vonult, ünnepi, szép búcsúztatót rendeztek neki. Ült az ünnepelt a díszasztalnál, s hallgatta – egykori tanítványa – a tanácstitkár áradozását: „Sohasem fogjuk elfelejteni azt az áldozatos munkát, amellyel 38 éven át tanította írni-olvasni falunk gyerekeit..." Juhász Eszter felnyújtotta az ujját, s ahogy 38 éven át tette mindig, ha a felelet nem volt pontos, kiigazította a titkár szavait: „Pardon! Nem tanította – *megtanította!*"

Nagy különbség.

Pedagógiai módszereink sokat változtak Juhász Eszter kora óta, modernebbek, változatosabbak. Csak néztem, irigykedve, a tévében, hogyan tanulnak manapság matematikát az elsősök: különböző színű és hosszúságú szalagok feküdtek előttük, azzal kellett megmérni – előzetes felbecsülés után – kerek kis kobakjuk körfogatát. Jancsika találta el legjobban: az ő feje két narancs volt és egy lila... Most már csak azt volna jó tudni, hogy ezekben a kívül két narancs – egy lila kis kobakokban mi marad meg mindebből? Szóval, hogy csak tanulnak-e valamit, vagy meg is tanulnak? Nem okvetetlenkednék, ha nem hallanám, s nem olvasnám állandóan, mennyit panaszkodnak a felsőtagozatos nevelők: hetedikben, nyolcadikban alig tudnak írni-olvasni a gyerekek, s nagyon gyengén számolnak.

Nemrégiben rossz példaként szerepelt a Ludas a rádió népszerű nyelvművelő műsorában. Egyik rajzunkon azt mondta egy nyulacska: „hetedmagammal élek itt..." – valaki utána számolt, s kiderült, hogy nyolc nyúl volt a képen. Kérem, egy nyúltól már az is szép, hogy beszélni tud, nem lehet megkívánni tőle, hogy számolni is tudjon.

És ha csak a nyulacskák nem tudnának nyolcig számolni nálunk...

De mint tudjuk, nem az iskolának nem tanulunk, hanem az életnek. Az iskolából kikerülve a gyerek mondjuk majd szerelő lesz: javítja a tévénket, autónkat, mosógépünket. De *megjavítja*-e vajon? Vagy üzemszervező lesz: szervezi a munkát. De *megszervezi*-e? Esetleg hivatalnok lesz, ügyintéző. Intézi az ügyeinket, de vajon *elintézi*-e?

Ez már más igekötő. De csak az igekötő más. A lényeg ugyanaz.

Radványi Barna

Mégsem hazudtam

A feleségem hetek óta buzdít, hogy vegyek magamnak néhány új alsónadrágot, magyarul gatyát. Ezt a dolgot én mindig elfelejtem és hitvesem szeretetteljes érdeklődésére minden alkalommal azt válaszoltam, hogy akartam venni, de nem kaptam. Szomorúan láttam a hűséges élettársi szemekből, hogy hiába minden jóakarat, ez az asszony nem hisz nekem, de a további viták elkerülése végett minden alkalommal rendezett sorokban visszavonultam.

Valamelyik nap végre eszembe jutott az átkozott alsónadrág és bementem a Mártírok útján levő Szivárvány Áruházba. A bájos, fiatal eladónő (ezt bezzeg nem felejtettem el) közölte velem, hogy lila alsónadrág van sárga csíkokkal, valamint sötétzöld barna csillagokkal, azonkívül habselyem, amit életemben még nem hordtam, mert úgy csiklandoz, hogy röhögőgörcsöt kapok. Normális fehér embernek való egyszerű fehér, úgynevezett mezei alsónadrág, amelyet eleink, generációk hordtak, azonban nincs – és most tessék figyelni –, ne is keressek sehol, mert hiánycikk. Aztán bementem könyvet nézegetni a közeli antikváriumba, amelynek vezetője, régi barátom, Bakos úr, megerősítette a tényt és elmondta, hogy ő is hetek óta keres és nem kap egyszerű fehér alsónadrágot. Tehát két komoly kereskedelmi szakember egybehangzóan tanúsíthatja a tényt, hogy egyszerű fehér alsónadrágot kapni nem lehet. És ezek után nem hitt nekem az én feleségem, pedig a színigazat mondtam, ha nem is tudtam róla. Ilyenek az asszonyok.

Soós András

A PARADICSOMBAN

– Ki kell vágni a Tudás Fáját, mert pont erre a helyre építjük a lakásunkat!

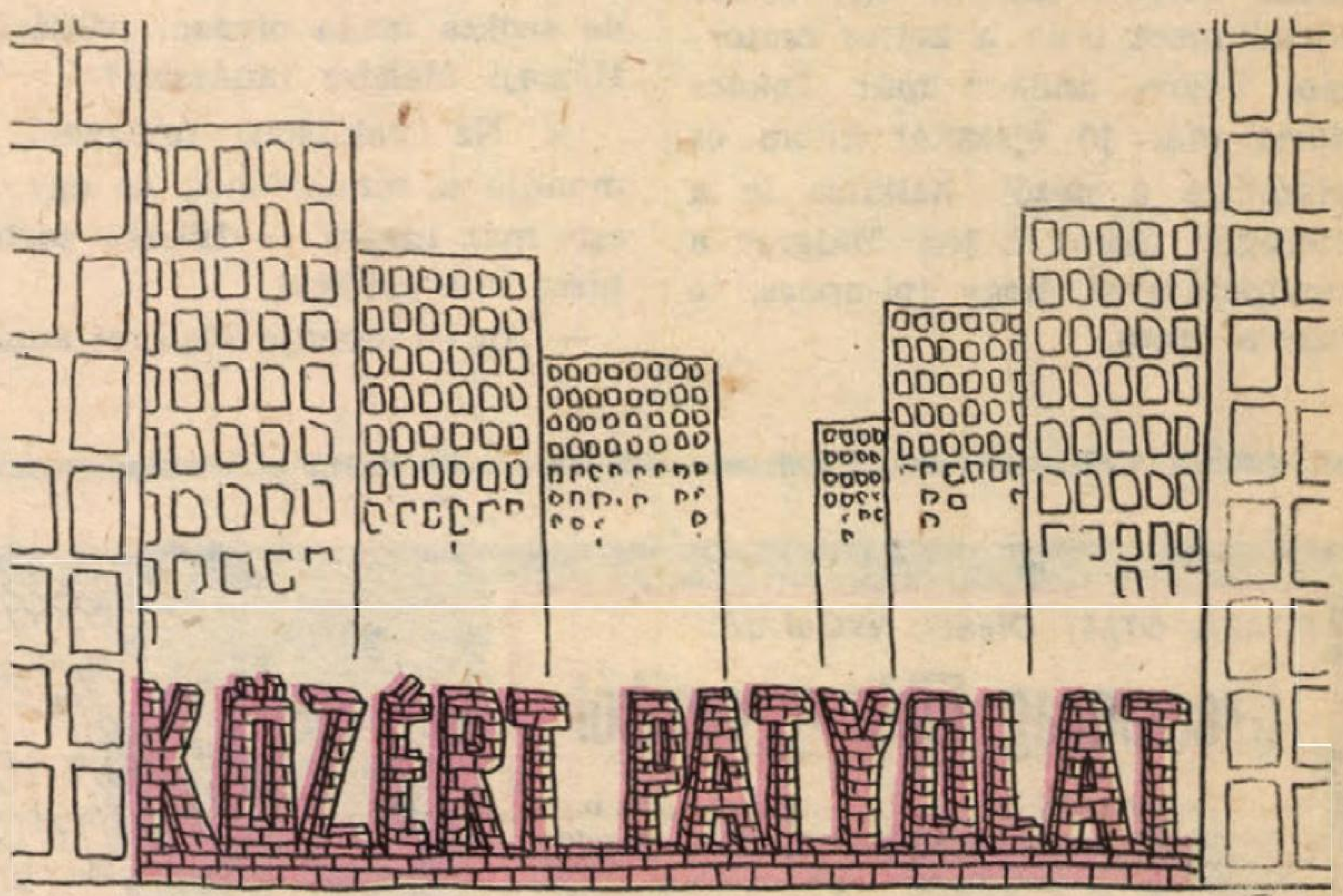
– Na, Kovács fiam, meg tudod mondani ennek a virágnak a latin nevét?

NAGY FOGADKOZÁSOK IDEJE

– Jövőre zöldséget is befőzök!

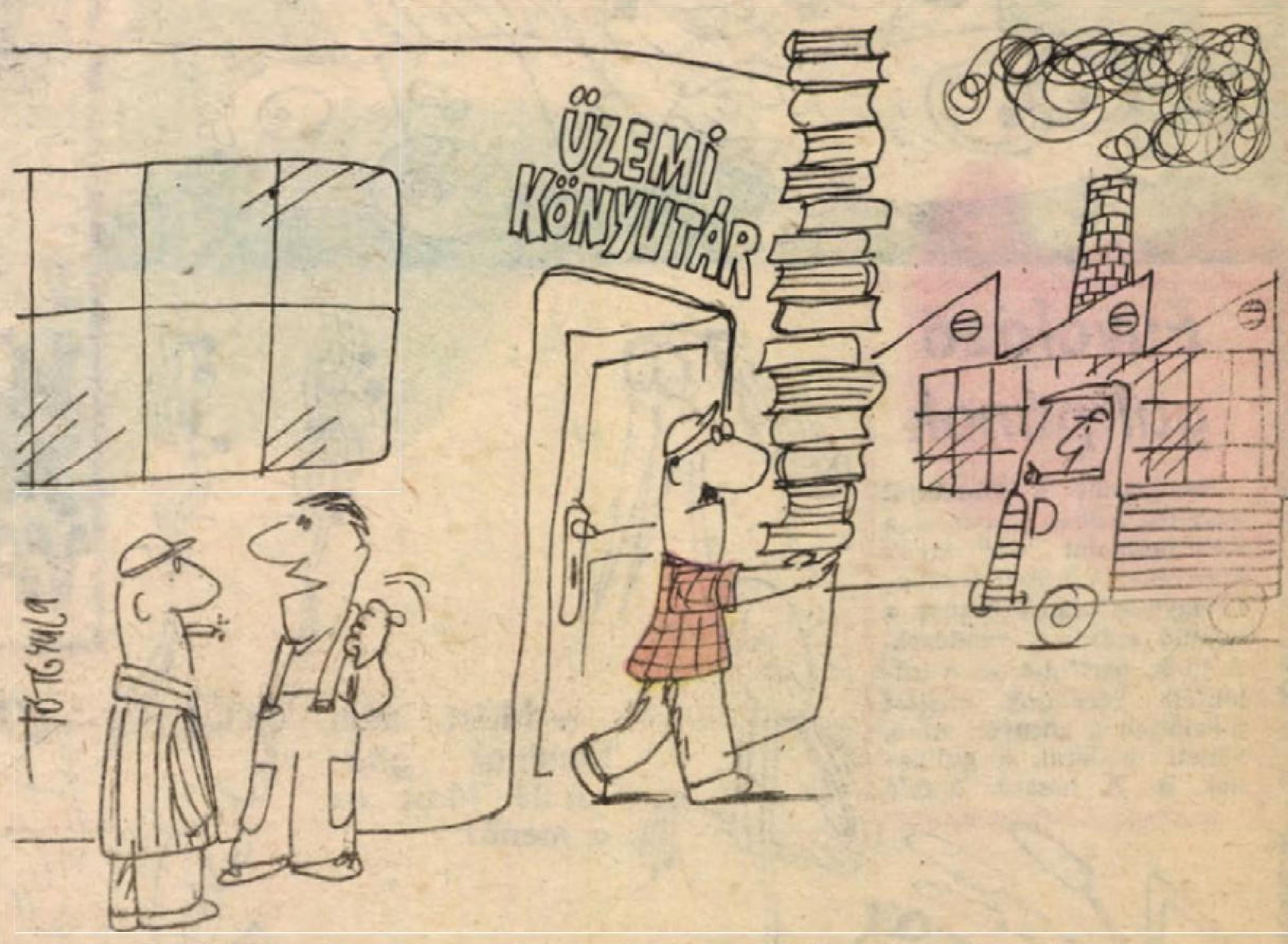
JÁRULÉKOS BERUHÁZÁS

BÚFELEJTŐ

KIVÁLÓ BRIGÁDTAG

– Elvállalta, hogy egyedül teljesíti a kulturális vállalásunkat!

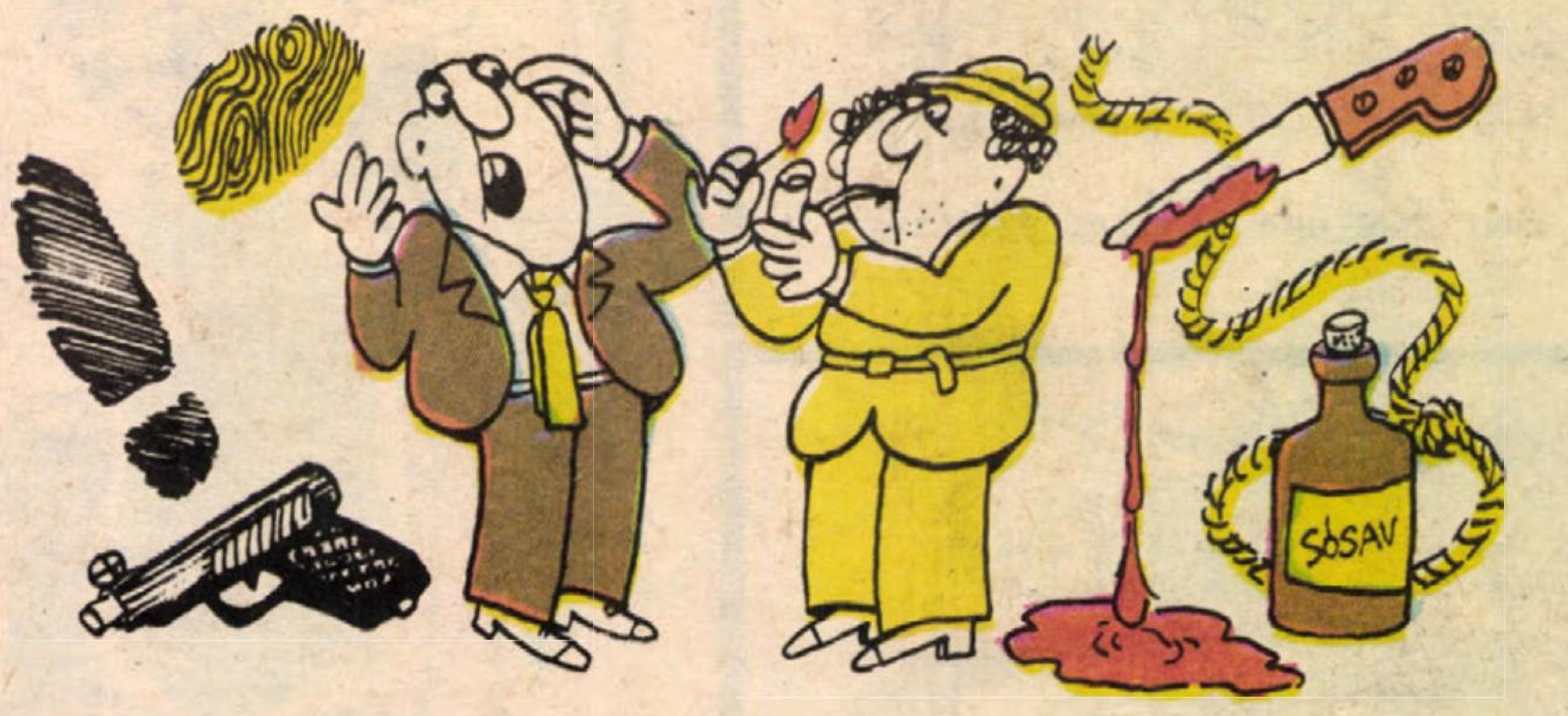
Az álkrimik virágkorát éljük. A Tv-maci még a fogát mossa, s mi már rég tudjuk, ki a gyilkos. Aztán végig kell néznünk, hogyan él lelki életet Maigret egy teljes műsoridőn át azzal a sunyi pofájú gazemberrel. Lemegy a híradó első kiadása, Maigret a Szajna partján sétálgat a gyilkossal és pudvás karalábékat rugdos a vízbe, holott az környezetszennyezés. Vitray szobrokat osztogat, Maigret söröket fizet a gyilkosnak az Imádkozó Sáska teraszán és Françoise Sagan stílromantikáját magyarázza, holott az káros az egészségre. Harmadszor alszunk el a karmesterversenyen, Maigret lengőtekét űz a tettessel a Bolhapiacon. A néző már halálosan unja az egészet, a pokolba kívánja Françoise Sagant, megesküszik, hogy bolhát az életben nem vesz többé a kezébe és krimi helyett inkább egy korsó Chrudinákot iszik a kettes csatornán. Végre, amikor már Takács Mária már jó éjszakát kíván és felszólítja a nézőt, halkítsa le a feleségét, akkor bejön Maigret a sunyipofájúval, hogy ipi-apacs, te vagy a tettes.

Nem jól van ez így, kortársak. Nem azt mondom, hogy ne keressük a krimi új útjait. Azt mondom, hogy én már meg is találtam. Mert döbbenetes fordulatok nélkül kutyafityulát ér az egész.

Azt mondja a rendőrfőnök:

— Nézze felügyelő, maga okos ember. Hozzám képest még a hátsó része is egyetemi tanár. Meg kell hát értenie, hogy a közönség gyors eredményt vár tőlünk.

— Na bumm — pöffent egyet Maigret —, én is gyors eredményt

vártam a KEK-döntőn, aztán a 120. percben még mindig nem esett gól. Sőt, Kempes még a tizenegyest is kihagyta, mégse mondta senki, hogy nem volt egy jó meccs.

— A sajtó gúnyolódik velünk...

— Na bumm — pöffent egy másikat Maigret —, majd gúnyolódunk mi is a sajtóval. Nem azért, de szokta maga olvasni például a Háztáji Méhész tanácsait?

— Ne vakítson, felügyelő — mondja a rendőrfőnök és egy kicsit már ideges. — Inkább tartóztassa le a gyilkost.

— Ah — mondja Maigret amúgy franciásan. — Ön tehát tudja ki a gyilkos?

— Na de felügyelő — ütődik meg a rendőrfőnök —, hiszen mindenki tudja. Hiszen azzal kezdődött a film. Saját szememmel láttam, amint a májfoltos kékfestő a koloniál sámlival tizenkétszer fejbe csapta az eszelős özvegyet.

— Ezért nem jó, ha egy rendőrfőnök iszákos. Előbb fehér egereket lát, aztán kékfestőket. A májfoltos egyébként a gyilkosság elkövetésének pillanatában a tetthelytől háromszáz kilométernyire csacsacsázott a nagymamája lakodalmán. Bizonyítékul bármikor bemutathatom önnek a nagymamát.

— Akkor világos, a nyúlszájú házvezetőnő a gyilkos. Mindenki látta, ahogy a véres konyhakéssel a kezében, vadul ordítozva rohant ki az előszobába.

— Nem jelent semmit. Házvezetőnőnél a konyhakés foglalkozási ártalom. Húst szeletelt a konyhán. A nyelén megtaláltuk a marha ujjlenyomatát.

— Akkor miért volt a kés véres?

— Angolosan szereti. Ez kétes ízlésre vall, de nem elégséges ok a letartóztatásra.

— De miért ordítozott vadul?

— Ötöse volt a lottón, csak elfelejtette bedobni. Ki ne ordítozná vadul ilyen helyzetben?

— Most már minden nyilvánvaló. A hózentrágeres nagybácsi a gyilkos. Különben miért gyömöszölte volna a jégszekrénybe az eszelős özvegyet?

— Pedáns ember. Nem szereti az elfekvő hullákat a ház körül. Olvasta az Esti Hírlapban, hogy lomtalanítás lesz Óbudán. Különben is: egy áldozatot egy helyen egy időben csak egy tettes tehet el láb alól.

— Felügyelő — rebegi a rendőrfőnök —, maga tudja ki a gyilkos?

— Csacsikám — pöffent még egyet Maigret —, az első perctől.

— Akkor miért nem mondta?

— Kérdezte?

Kiszól az előszobába:

— Lucas, hozza be azt az idiótát. Tessék, főnök, itt a gyilkos. Pierre Kalatrava, negyvenkilenc éves birkanyírász Adelaide-ből.

A rendőrfőnök fején egy lila ér indul el fölfelé.

— Ez? — susogja a végelgyengülés küszöbén. — Ez?! Hiszen ez az alak fel sem bukkant a filmben.

— Hogy az isten csodájában bukkant volna fel, amikor jóval a forgatás megkezdése előtt kivándorolt Ausztráliába?

A rendőrfőnök a szívéhez kap és lefordul a székről.

Maigret a tettes.

Fogják meg!

Peterdi Pál

BRAZIL ÖTLET DIESEL NYOMÁN

Üzemanyag földimogyoróból

Brasilia, április 15.

Brazília, amely a világon a legnagyobb erőfeszítéseket teszi az üzemanyagok helyettesítése terén, újabb ötlettel, a földimogyoró-olaj hasznosítására készül. Máris futnak a brazil fővárosban a 30 százalékos „földimogyoró—dízelolaj" keverékkel üze-

Van elegendő alkoholszonda

Furcsa példáját hallottam nemrégiben a bátorságnak: a történet egy műszaki ellenőrről szólt, aki ötrenesével használunk fel, amelyet *eddig Ausztriából* szereztünk be. Most megpróbáljuk ugyanezt *Csehszlovákiából*

Fuvolázó gulipánok

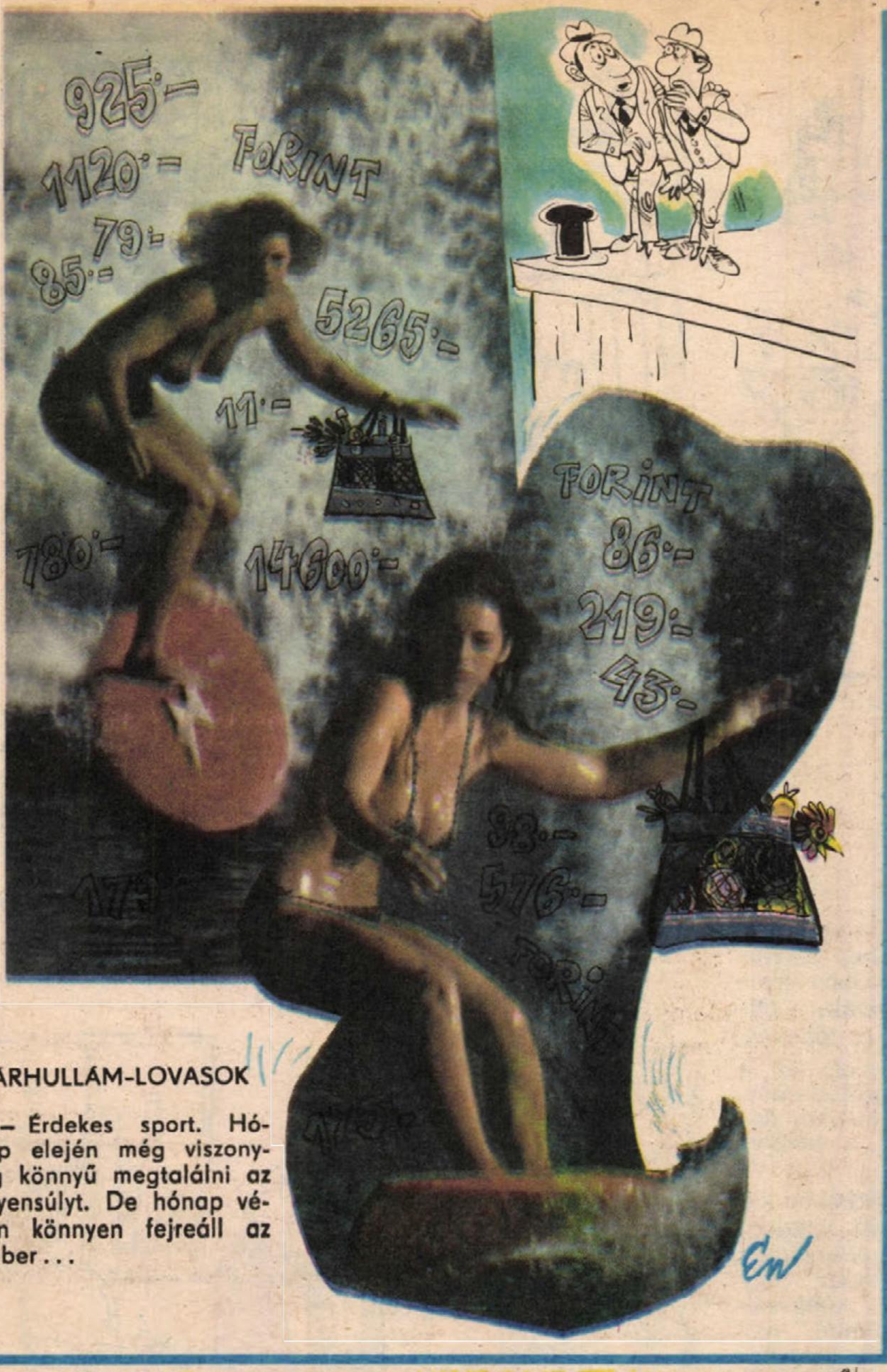
Benépesült a Dunántúl egyetlen szikes pusztája, a sárszentágotai „sós" tavak környéke. A védett területre egymás után érkeznek a vonuló szárnyas vendégek. A lilék, partfutók és a különféle récefajok mellett megjöttek a környék ritka, védett madarai, a gulipánok is. A hosszú, felfelé

A FEHÉR HÁZ KAMPÁNYA

Sportvezetők „agymosása"

Heltai András, az MTI tudósítója jelenti:

Az amerikai kormány példátlan erőfeszítéseket tesz, hogy a moszkvai olimszinten folyik az érdekeltek „megdolgozása". Tegnap *Vance* külügyminiszter és sajátos módon *Jones* tábornok, a vezérkari főnö-

ARHULLÁM-LOVASOK

– Érdekes sport. Hónap elején még viszonylag könnyű megtalálni az egyensúlyt. De hónap végén könnyen fejreáll az ember...

– Amióta befutottak, alig látni őket!...

VÁSÁR

— Tekinsük meg a hazai és a külföldi ipar termékeinek nagyszabású felvonulását — szólította meg családját dr. Halász Lamantin, diplomás kisiparos, a lakosság szolgálatában.

— A vállalatok itt számot adnak fejlődésükről, s arról, mit kínálnak a vásárlóknak, egy főre eső fogyasztásra — mosolygott a családfőre dr. Halász Lamantinné a teljes nézetazonosság jegyében.

A kis Lamantin nem szólt semmit, bár neki is megvolt a véleménye. A bejárathoz érve azonban már őt is megcsapta a vásár hangulata.

— A világpiac jön el ilyenkor Kőbányára — mondta dr. Halász Lamantin és elnyelte a száztorkú tömeg. — A magyar ipar itt vizsgázik az orrunk előtt — hallatszott a hangja egy távoli pontról, amikor megszólalt a hangszóró: egy 20—30 év közötti szimpatikus fiatalember várja szüleit a kijáratnál.

A könnyűszerkezetes pavilonok mellett nehéz ételek és könnyű árak fogadták a látogatókat. Egy hatalmas kallanykázó gép melletti kis butikban a csecsemőknek csecséket, a besenyőknek becséket, a csecsemő besenyőknek pedig csecsebecséket árulnak.

— Ezek a gépek eltakarják a kilátást, alig látom az élelmiszerpavilont — panaszkodott dr. Halász Lamantinné és vett egy rúd téliszalámit.

A lacipecsenyésnél is megálltak egy pillanatra, kizárólag szakmai szempontból.

— Ahány nyelv, annyi ember — nézett szigorúan a fiára dr. Halász Lamantin, miközben bekapott egy húszdekás marhanyelvet.

A kis Lamantint nem érdekelték az evés-ivás gyönyörei. Megnézte az árgyélus gépet, közel egy órát ácsorgott a levegőfúró kábelvágó masina mellett, majd örömmel állapította meg, hogy ebben az évben a gyermeknap a vásár idejére esett.

Körülöttük zajlott az élet, a Prospektus Faló Vállalat (POFA) is elküldte embereit a vásárra.

— Hazaviszem az ötéves Mártikának és a négyéves Balambérkának — mondta az egyik szakember és egy francia anyanyelvű papírtekercsre vetette magát. A prospektus a kétlyukú, nyolcmenetű, simán perforált asztali olajkútfúró berendezés legfontosabb műszaki paramétereit tartalmazta, a nyári időszámítás által megkívánt nagyságrendben.

— Biztosan örülni fognak a gyerekek — gondolta a kis Lamantin, de apja egy erőteljes mozdulattal visszalendítette a valóságba.

— Most pedig megnézzük, jó irányba halad-e a termékszerkezet korszerűsítése — mondta és kézen fogta a családját. — A B pavilont keressük, jó irányba haladunk? — szólított meg egy embert, de az csak nézett maga elé.

— Mi a fenének hozzák ide ezeket a hatalmas gépeket? — méltatlankodott dr. Halász Lamantinné egy emelőgép tövében. — Az embernek hatalmas kerülőket kell tennie, hogy eljusson az étterembe.

— A kiállítás hasznát nem forintokban lehet mérni,— mondta dr.

Halász Lamantin, miközben kezdett kiürülni a pénztárcája. A piac kedvező ítéletei esetenként csak később mutatkoznak meg — tette hozzá és utolsó fillérjeinek egyikén léggömböt vett a fiának.

— Ne csak a visszásságokat ostorozzuk, lássuk meg a hibákat is — mondta a kijáratnál a kis Lamantin. — Jövőre megint eljövünk ugye? — nézett apjára reménykedve, de a színes, enyhén túlzsúfolt forgatag elsodorta és csak három nap múlva ért haza, immár megtett fiatalemberként.

Föld S. Péter

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Egy társaságban a társasüdülőkről van szó, mire valaki megjegyzi:

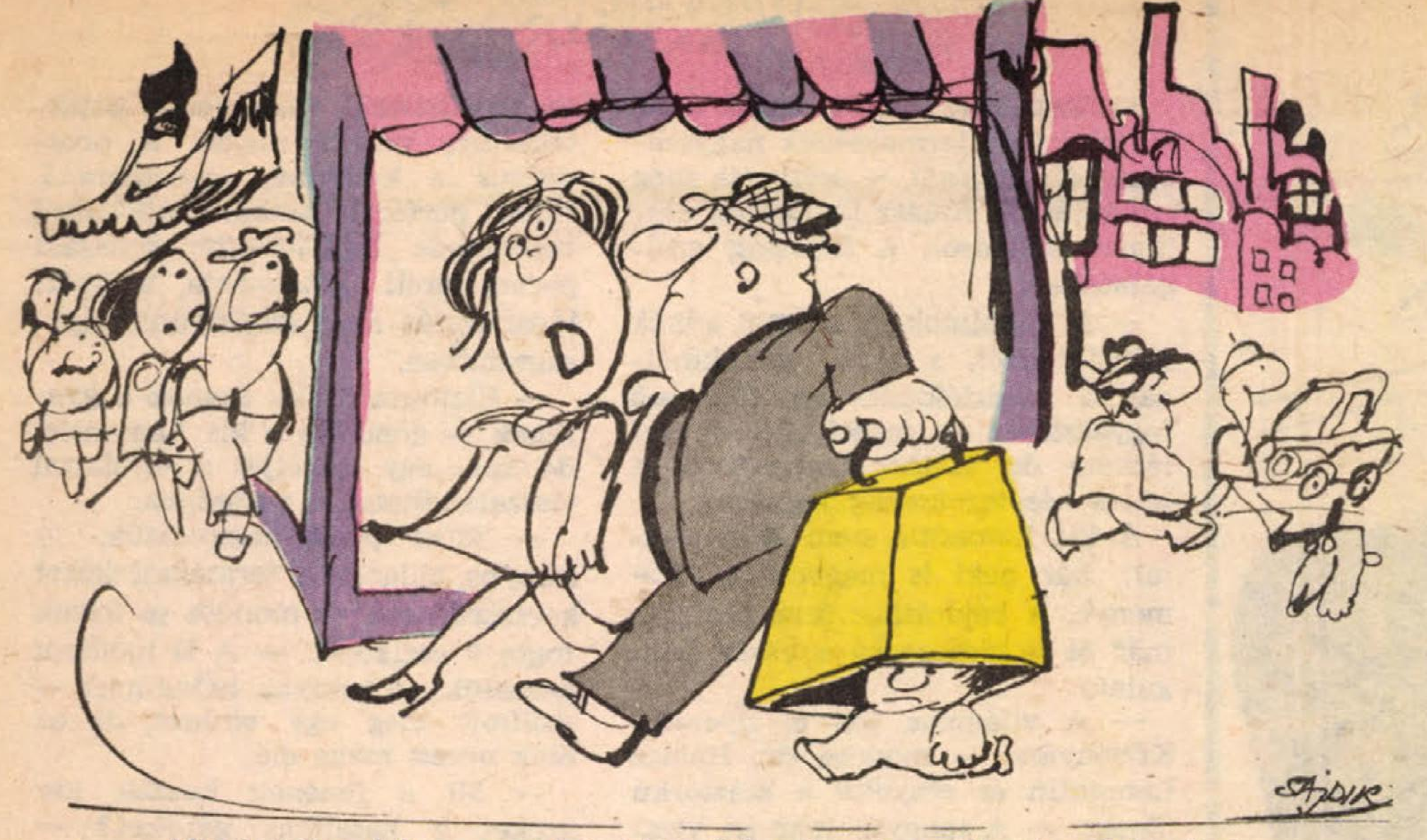
— A legfigyelmesebb intézkedést az egyik balatoni üdülőben tapasztaltam.

— Miért? Mi van ott?

— Ott kérem, reggel hatkor egy alkalmazott csengővel bejárja az összes folyosókat és kiabál: Hat óra! Mindenki vissza a saját szobájába!

STÍLUSVITA

– Minek takarod le a gyereket folyton? Igazán nincs mit szégyellni rajta!

– De kérem, az a tény, hogy az ön felesége karatetanfolyamra jár, az még nem válóok...

ÜNNEPI KÖNYVHÉT

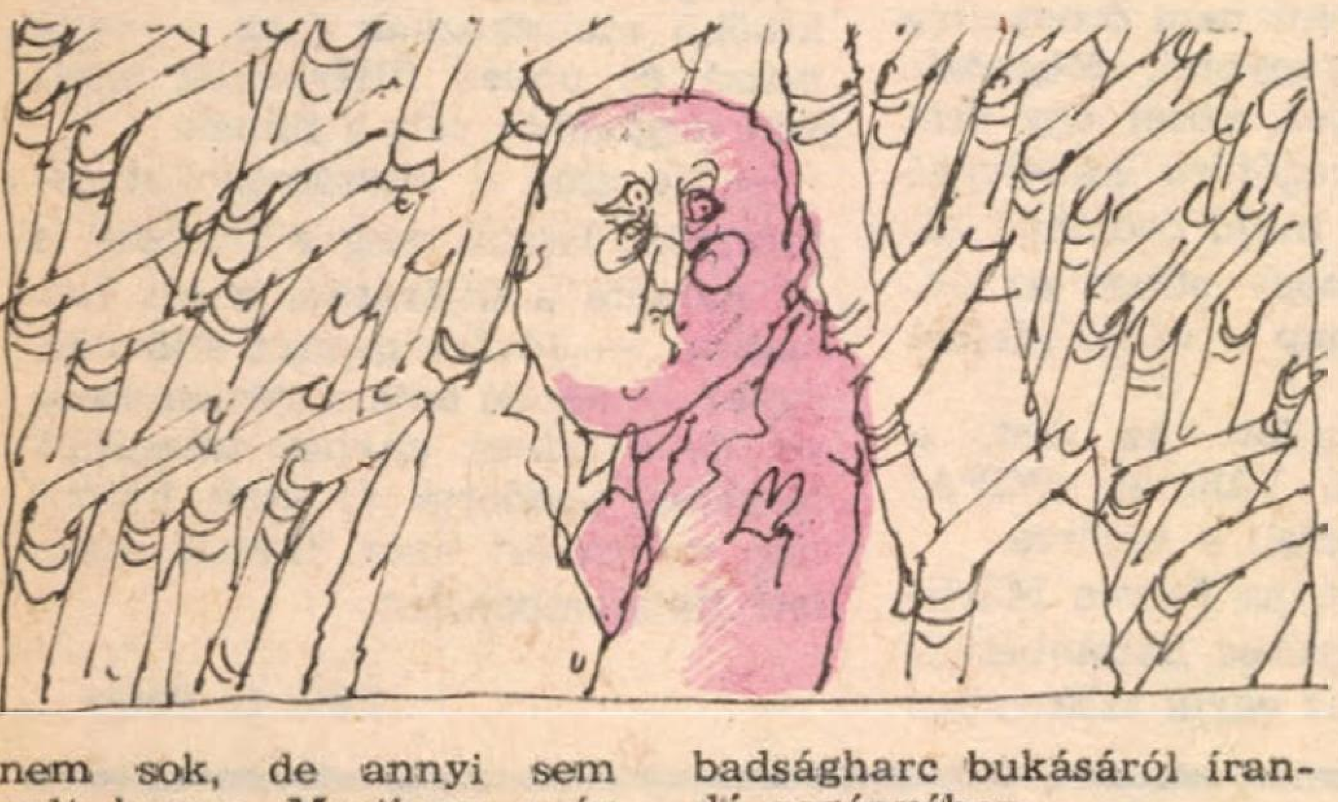
— Tudja, Sanyi bátyám, hogy hamarosan itt az ötvenegyedik Ünnepi Könyvhét? — kérdeztem Sanyi bácsit, az aprósóskai Arany Elzevír ÁFÉSZ-vendéglő közművelődési felelősét.

— Persze, hogy tudom, már hetek óta készülünk, híven követve eleink példáját. Az aprósóskaiak már a honfoglaláskor felállították a rekettyésben a Verecke Kiadó rovásírásos könyvsátrát. Pont úgy nézett ki, mint a könyvhét harmadik napján egy pesti könyvsátor. Egy fia könyv nem sok, de annyi sem volt benne. Merthogy még fel sem volt találva. Később aztán a kalandozó sóskaiak nyereg alatt hozták be nyugatról a pornókódexeket, így találták fel a puhakötést vagyis a paperback-et. Mátyás király is az aprósóskai pásztorkunyhókban köttette a corvináit. A mi lábasjószágaink szolgáltatták a bőrkötést.

A törökök persze véget vetettek a könyvkultúrának, legjobb könyvügynökeinket rabláncra fűzve hajtották el. Így aztán a mi fiaink szervezték meg az „Oszmán olvasó népért" mozgalmat. Attól lett a török birodalom Európa beteg embere.

A török után nyakunkba vettük az osztrák rabigát. Az egyszerű aprósóskai nép nagyon megsínylette a Habsburg kulturális elnyomást. A röghözkötöttséget, a tizedet, a kilencedet, az éhséget még elviseltük valahogy, de a könyvéhségbe még az analfabéták is majdnem belepusztultak.

Végre eljött 1848 tavasza, s Aprósóskán rögvest megrendezték az összevont marha- és könyvvásárt. A piactéren Széchenyi dedikálta a Hitel-Világ-Stádium olcsó könyvtárban megjelent köteteit. Átellenben Kossuth apánk ajánlgatta válogatott országgyűlési beszédeit. A felvégen pedig Jókai gyűjtött előjegyzéseket a leendő szabadságharc bukásáról írandó regényéhez.

Büszkén tekinthetünk vissza az elmúlt korokra. Az aprósóskai nép adta a nemzetnek a Tevan családot, a Kner famíliát és Cserépfalvit. Aprósóskai magból nőtt ki a Magvető, a mi fejünkből pattant ki a Szikra, a Révai, az Athenaeum és a Helikon. Nem is beszélve Singer és Wolfnerről. Helytörténészeink kiderítették, hogy a sóskai Jóhegyi bácsi disszidált fia találta ki a könyvnyomtatást, Gutenberg álnéven. Hess András is falunkbéli gyerek volt, úgy ragadt rá a neve, mert mindig el kellett hessegetni a könyvespolctól.

A tagság ma is az Akadémia és a Gondolat könyveit böngészgeti kukoricamorzsolás közben. A tehetősebbek mini könyvekből és hasonmás kiadásokból készíttetik csicsás kerítéseiket, a temetőben a kriptákat viszont vaskos lexikonokból falazzák. Olcsóbb, mint az építőanyag.

— Gyönyörű volt ez a történelmi visszapillantás, Sanyi bácsi, de hogyan ünnepelték tavaly a könyvhetet?

— Az 50. könyvhét itt hét határra szóló vigalom volt. Hencidától Boncidáig folyt a könyvvásár. Egy hurkasütő, egy könyvsátor, egy lángossütő, egy könyvpavilon, egy lacipecsenyés, egy könyvheti lottóárus. A ringlispíl, céllövölde, törökméz és vattacukor varázsába keveredett Sütő, Illyés, Páskándi, Moldova, Weöres, Juhász Ferenc személyes bájával. A helybéli könyvrajongók lopóval kiszívták Szakonyi, Csurka és Hernádi kocsijából a benzint, s a vállukon hozták be őket a tanácsháza elé. Az egekig dobálták Mándyt és Benedek Pista bácsit. A Ra-Re könyveket úgy kapkodták volna, mint a paprikás szalámit. Sajnos egyikből sem láttunk még sohasem a falunkban.

— Mi lesz az idei program, ha szabadna firtatnom?

— Derekasan felkészültünk a könyv ünnepére. Óriási, nyitott könyv alakú pavilont építettünk időtálló bauxitbetonból. A dedikáló írók a hatalmas habszivacs könyvlapok bugyraiban fognak ülni. Könyvsorsjegy kiadását is tervezzük, a boldog nyertesek között kortárs magyar írók kihízott ruhadarabjait és visszautasított kéziratait fogjuk kiosztani.

— Hálásan köszönjük, Sanyi bácsi, a szép előadást, és ígérhetem, hogy emlékiratait meg fogjuk jelentetni a Tények és Tanúk sorozatban. Ha a nyomdai átfutás gyors lesz, a nyájas olvasók a századik könyvhéten már kézbe is vehetik.

Majláth László

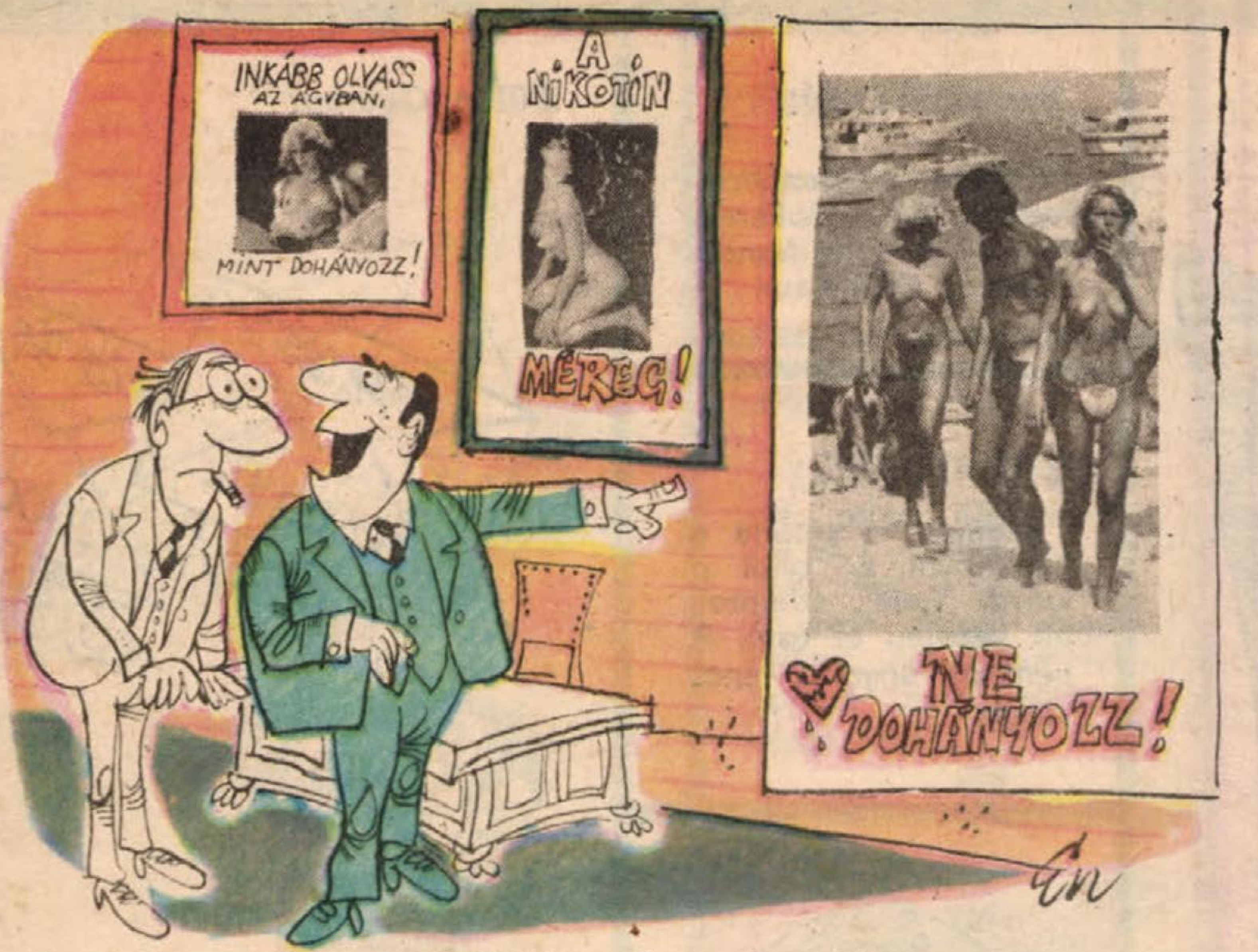
SPORTÁLLÁS

– Ő az új bölcsődei dadusunk!

– Én elsőkézből szerzem be a rémhíreket!

– Amíg ezeket a plakátokat nézegetik, addig sem jut eszükbe a cigeretta!

SZÜLŐI GONDVISELÉS

– Itt az ideje, fiam, hogy beszéljek a fejeddel...

BUMBULA

Bumbula egy afrikai kislány. Fekete, mint a magas kalóriatartalmú szén, göndör, gyűrűs haja van, apró varkocsokkal, amiből fehér masnik ágaskodnak. És én vagyok az apja. Sőt a nagyapja is.

Első hallásra ez képtelenségnek látszik. Nos, elmondom hogyan született Bumbula.

Bumbula úgy született, hogy sok évvel ezelőtt leányom született, aki a Judit névre hallgat. Aztán egy kicsit megnőtt, előbb két-, majd hároméves lett, és szokása volt, hogy esténként azt követelte, meséljek. Lefekvés után, az ágyban. Ki kellett találnom valamit. Hamar rájöttem — erre már több komoly műveket alkotó szerző, sőt a televízió is rájött —, hogy a leggazdaságosabb, ha sorozatmesét találok ki. Nem kell mindig új színhely, új szereplők — kevés rezsivel ki tudom hozni a műsort. Ilyen sorozatmesém volt például a Cancogó és Lyukbabujsz, a két egértestvér, akikkel mindig történt valami. A siker mérsékelt volt. Lányom nem szívelte az egereket, mert szürkék, büdösek és rágcsálók. Akkor kitaláltam Nyifinyáfit, a kényeskedő kislányt. Ezt meg én nem szíveltem, mert idétlen volt és mindent nyafogva mondott, fittyet hányva a szép magyar kiejtés szabályainak.

Így született meg Bumbula. Egy afrikai kislány, aki fekete, aranyos

és mindenféle tarka-barka egzotikus állatot tart maga körül. Azonkívül el nem kötelezett, haladó és antiimperialista. Lányomat ugyan kevéssé érdekelte Bumbula ideológiája, annál inkább, hogy banánszoknyája van és jobban mászik a fára, mint a majmok.

Gondot okozott, hogy hozzam Bumbulát életközelbe. Gondoltam, legegyszerűbb, ha apává teszem magam. A mese úgy szólt, hogy nekem van egy másik kislányom is, egy édes néger kislányom, valahol Afrikában. Ez Bumbula.

Szerencse, mint tudják, a gyerekek, ha érdekük úgy kívánja, szerfelett tapintatosak tudnak lenni. Nem kérdezik, hogyan lehet nekem néger kislányom, ha nincs néger feleségem. Hogy miért nem kérdezik? Mert a gyerek nem olyan hülye, hogy tönkretegye a mesét. Ezért lányom sem kérte Bumbula születési anyakönyvi kivonatát. Beérte azzal, hogy van egy Bumbula nevű féltestvére és kész.

Judit vérszemet kapott, minden este új kalandokba hajszolta Bumbulát, illetve engem, a mesemondót. Bumbula megnyerte a zebralovagló versenyt, Bumbula megszervezte az iskolai kókusztejakciót, Bumbula kiszabadított egy kismajmot az oroszlánok fogságából. Időnként a mesének didaktikus mondanivalót adtam: például, ha a lányom nem evett rendesen, akkor Bumbuláról azt meséltem, hogy hat strucctojásból készült rántottát reggelizett.

Ne vegyék dicsekvésnek, de olyan sikerem volt, hogy kezdtem unni Bumbulát. Már-már ott tartottam, hogy ezt a máskülönben olyan rokonszenves kislányt a harmadik világból elküldöm a másvilágra, amikor teljesen váratlanul Judit lányom megnőtt, megelégelte a meséket, leérettségizett, meg mindenféle egyéb haszontalanságokkal kezdett foglalkozni.

Szinte már megfeledkeztem Bumbuláról, amikor egy szép napon — pedig alig tizenöt esztendő telt el közben — unokám született. Igaz, nem a lányom, hanem a fiam révén, de attól még ő unoka volt, sőt ő is lány volt, sőt ő is meséket követelt tőlem minden áldott este.

A nagyszülők, ha jön a kisunoka, előszedik a szekrényből a hajdani kis gyerekholmikat és aggódva rápróbálják a kicsire, vajon tudja-e használni. Hasonlóképpen aggasztott engem, vajon Nóra, az unoka elfogadja-e Bumbulát. A legnagyobb mértékig elfogadta. Csak a családi körülményeket kellett kissé módosítanom: Bumbula második leányomból második unokám lett.

Így aztán a következő, cseppet sem áttekinthető családfa állott elő: Bumbula most a saját maga lánya lett, unokám Bumbula testvére, de egyben unokahúga, én pedig saját magam édesapja. Saját lányom unokámban a nagynénjét, unokám pedig a saját édesapjában a saját nagybátyját tisztelhette.

Érdekes pedagógiai kísérlet volt. Kiderült, hogy egy mesét többször is elő lehet adni, esetleg több generációnak is, gyereknek, unokának, szerencsés esetben dédunokának is. Ezt a tapasztalatot majd igyekszem szűkebb szakmámban hasznosítani.

x

Lapzártakor jelentem: Nóra felelősségre vont, miért nincs Bumbulának testvére. Igaz is. Holnaptól kezdve lesz. Gyűrűs, fekete hajából fekete varkocsok ágaskodnak majd, fehér masnikkal. Úgy fogják hívni, hogy Csumbula. Minden külön értesítés helyett:

Novobáczky Sándor

KÖVETÉSRE MÉLTÓAK

Győzni akarás

Tudásvágy

Egyéb

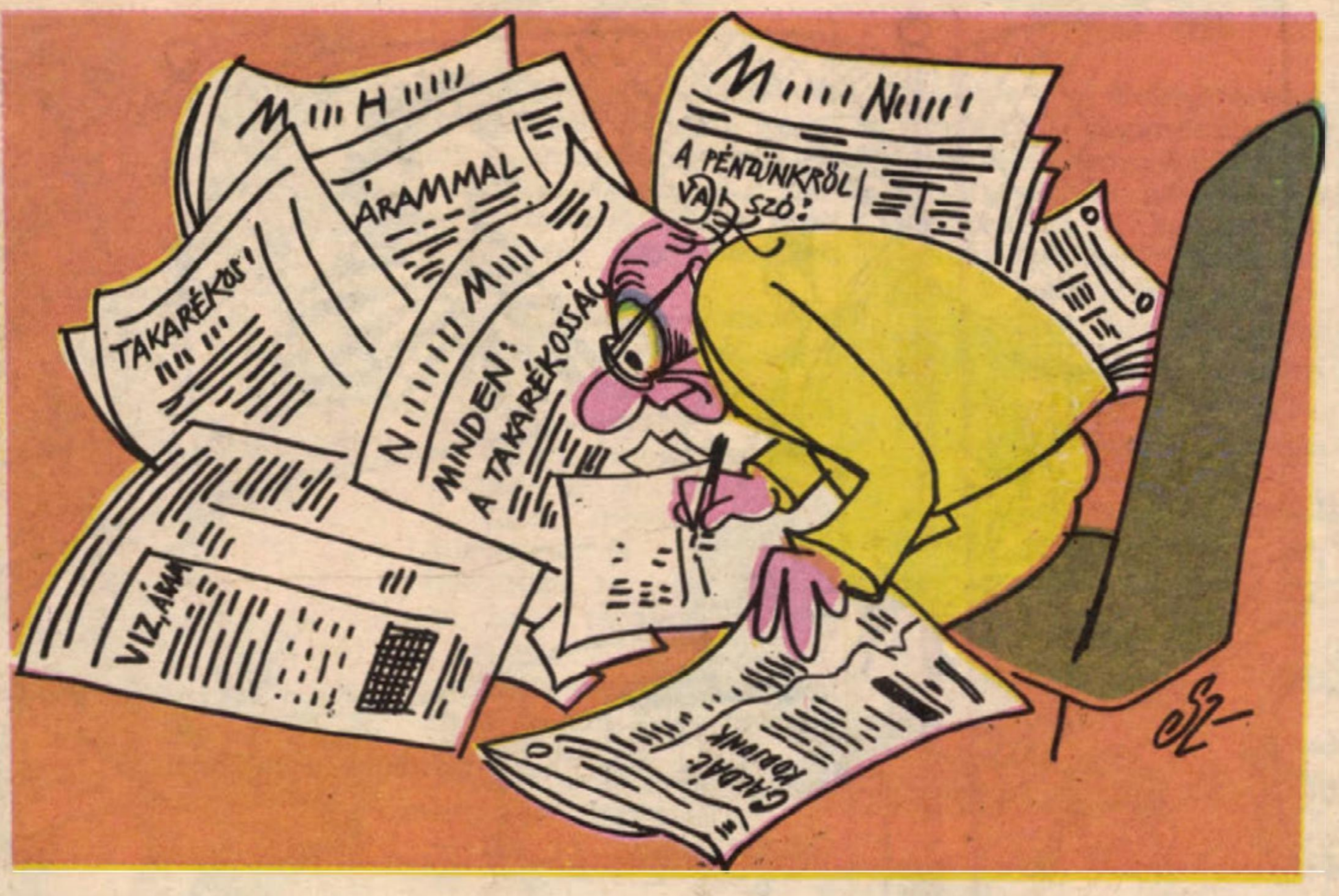
LUDAS FÓRUM

Sárváry Rudolfné (Győr, Munkásőr u. 12.) kérdezi:

HOGYAN LEHET SOK PÉNZT KERESNI?

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST 1977.

Szűr-Szabó József:

– A vezércikkek szerint kell gazdálkodni!

Tormai László:

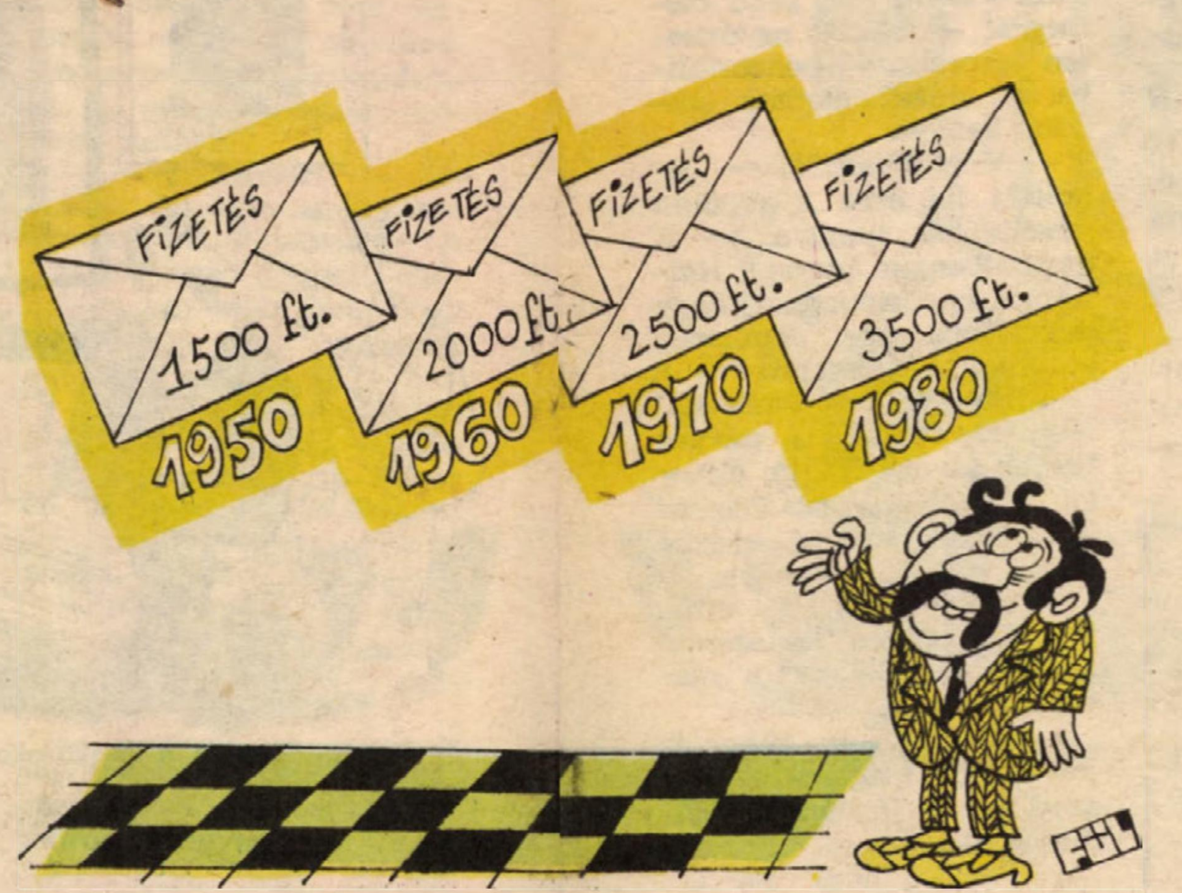
Fekete nylonharisnyával. De nem kereskedni kell vele, hanem húzza a fejére.

Somogyi Pál:

Menjen el sétálni a kutyájával és ahol a kutya nem szimatol, ott kezdjen el ásni. A pénznek ugyanis nincs szaga.

Fülöp György:

– Csak kell várni!

Peterdi Pál:

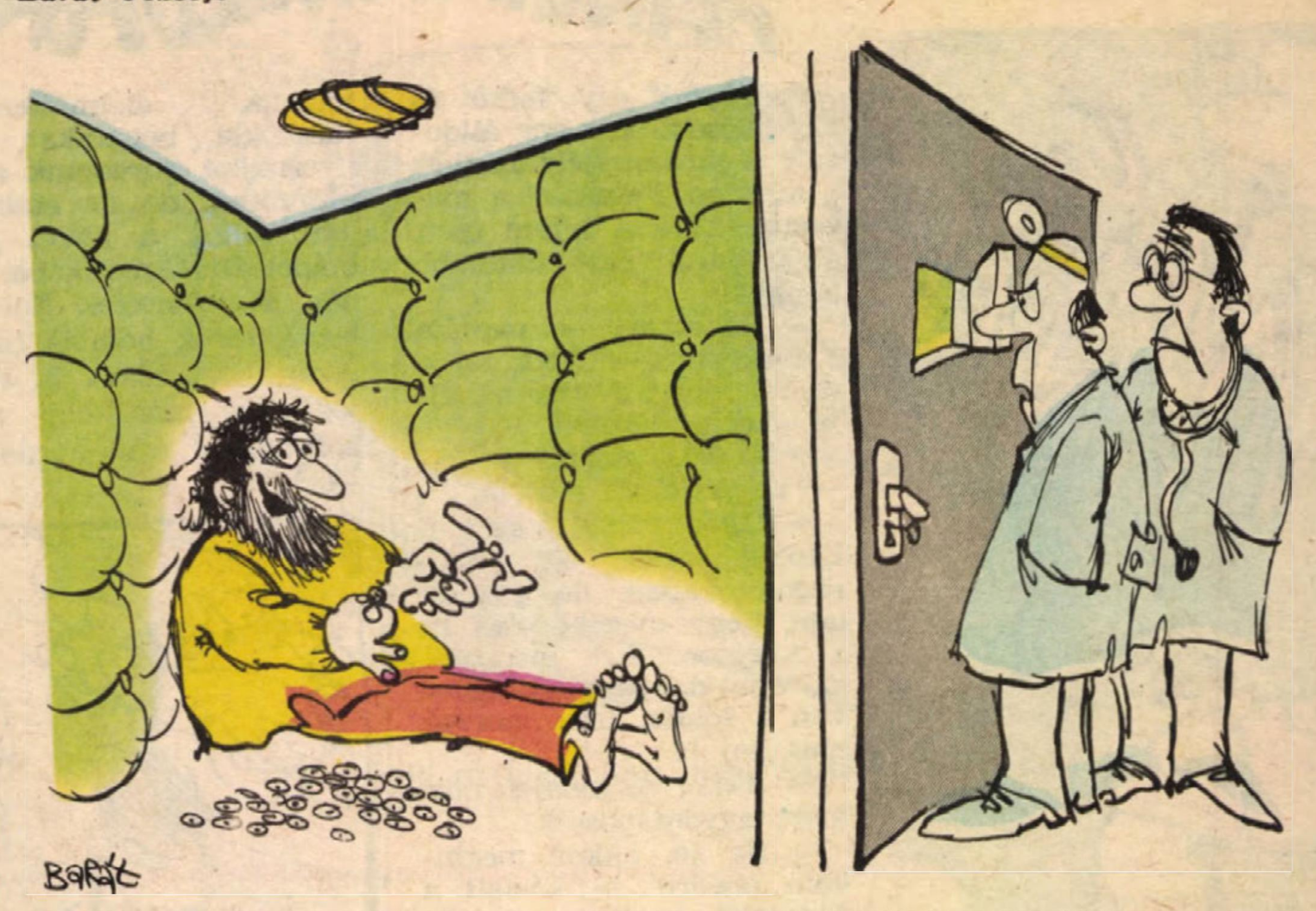
Össze kell vásárolni az árakat. Meg kell várni, amíg felmennek, és akkor el kell adni őket.

Föld S. Péter:

Én egyszer kerestem sok pénzt életemben, de mire megszámoltam, már csak a felét érte, s ettől olyan ideges lettem, hogy képtelen voltam még egyszer megszámolni.

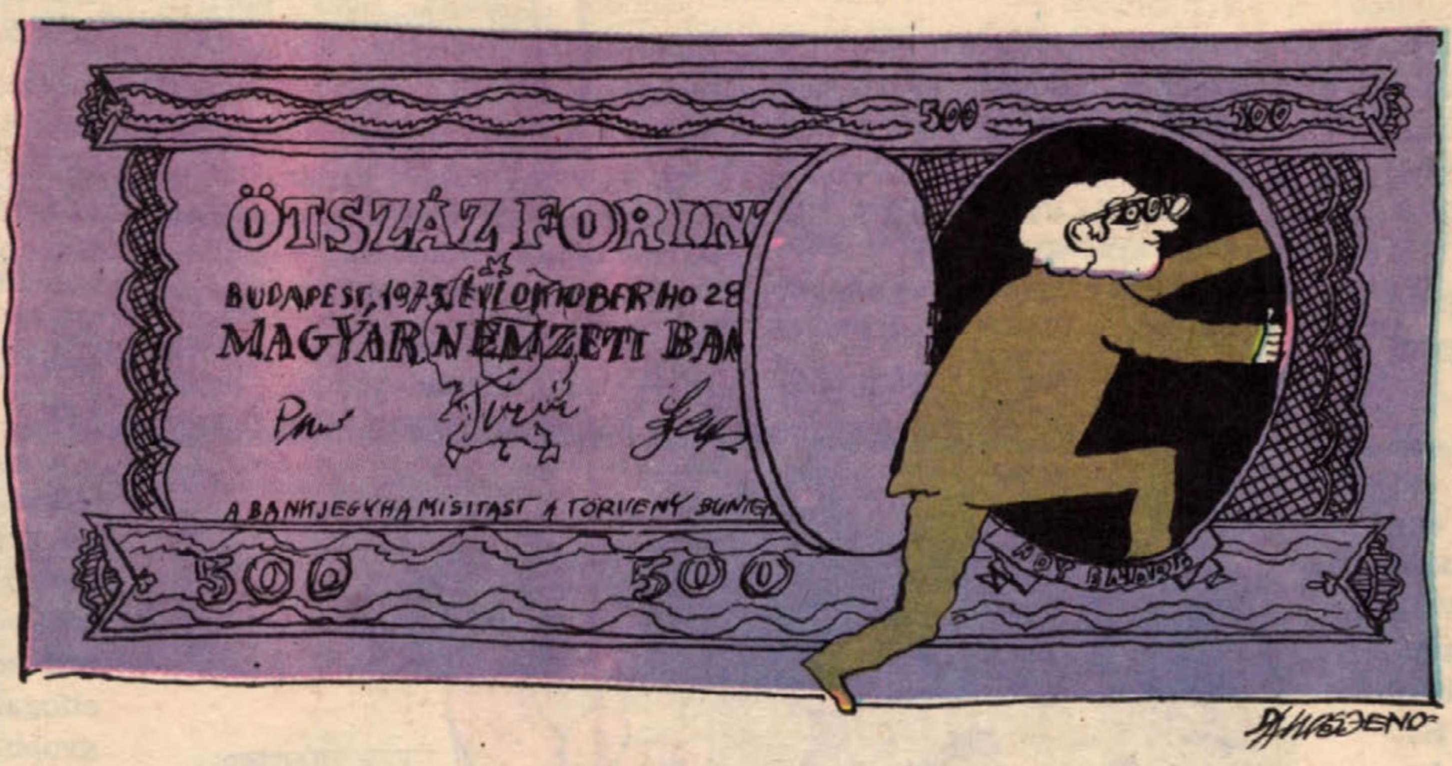

Barát József:

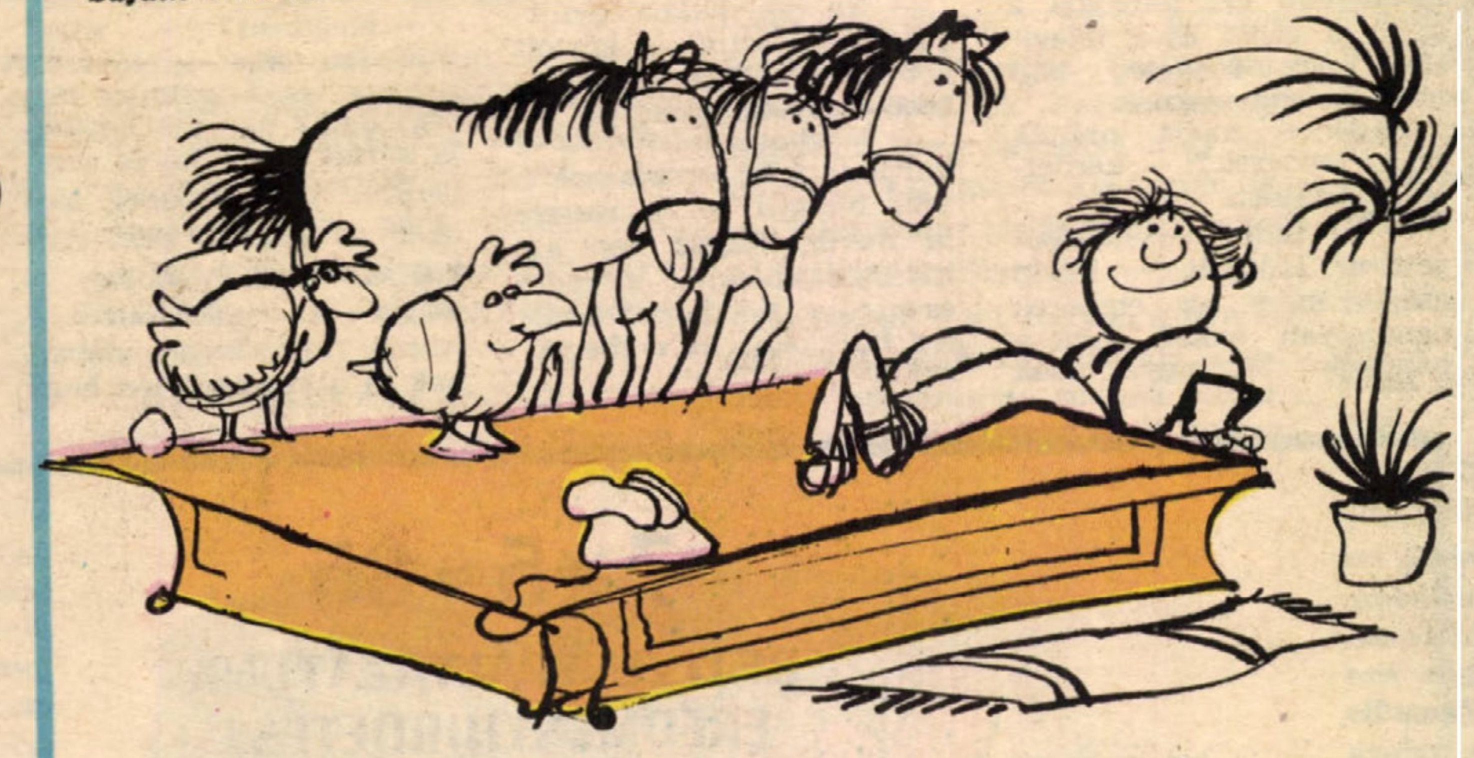
– Ne árulják el senkinek, lyukas kétfilléreseket hamisítok!

Dallos Jenő:

– Jó pályaválasztással.

Sajdik Ferenc:

– Ha tudnám, én lennék a Bábolnai Állami Gazdaság vezérigazgatója.

Mikes György:

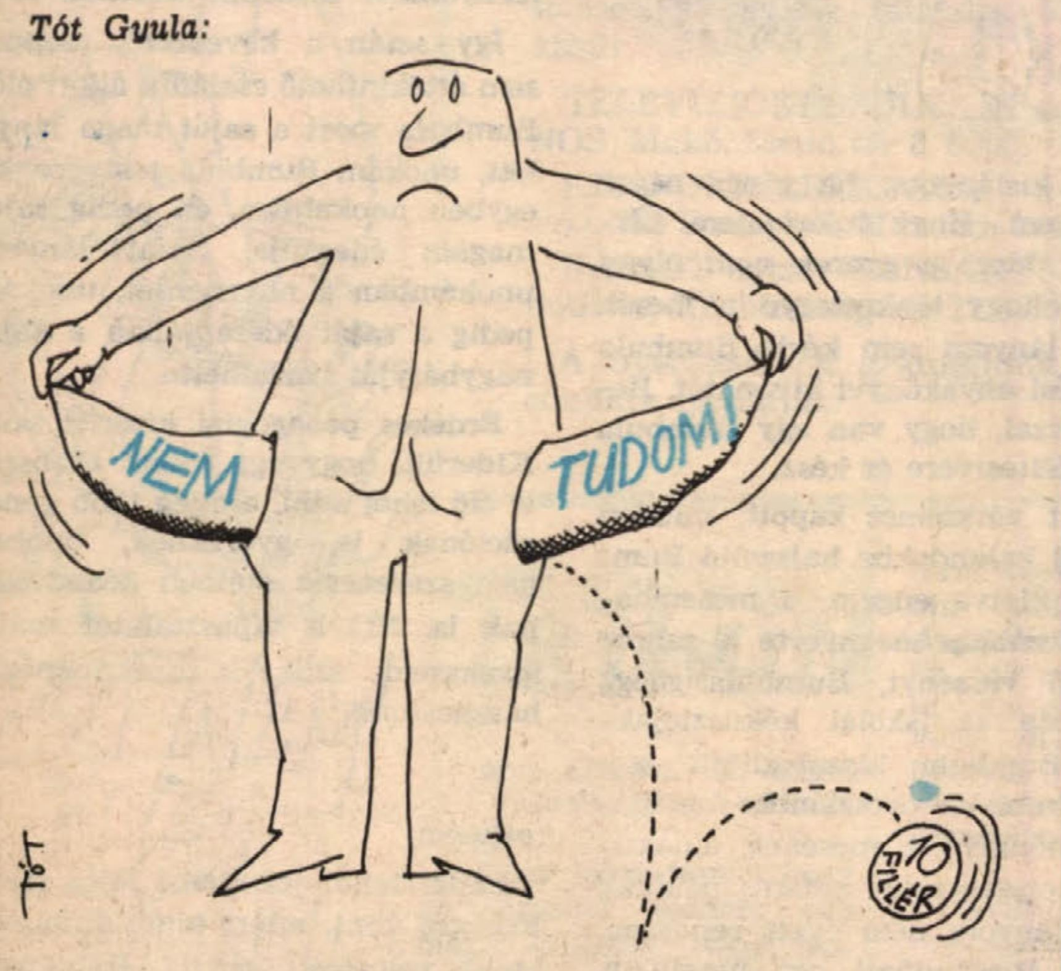
Munkával.

(A szerkesztő bizottság ezt találta a legviccesebb válasznak.)

Galambos Szilveszter:

Tőlem ne kérdezzenek ilyet. Prágában a Vencel téren négy üveg Kinizsi sört akartam eladni.

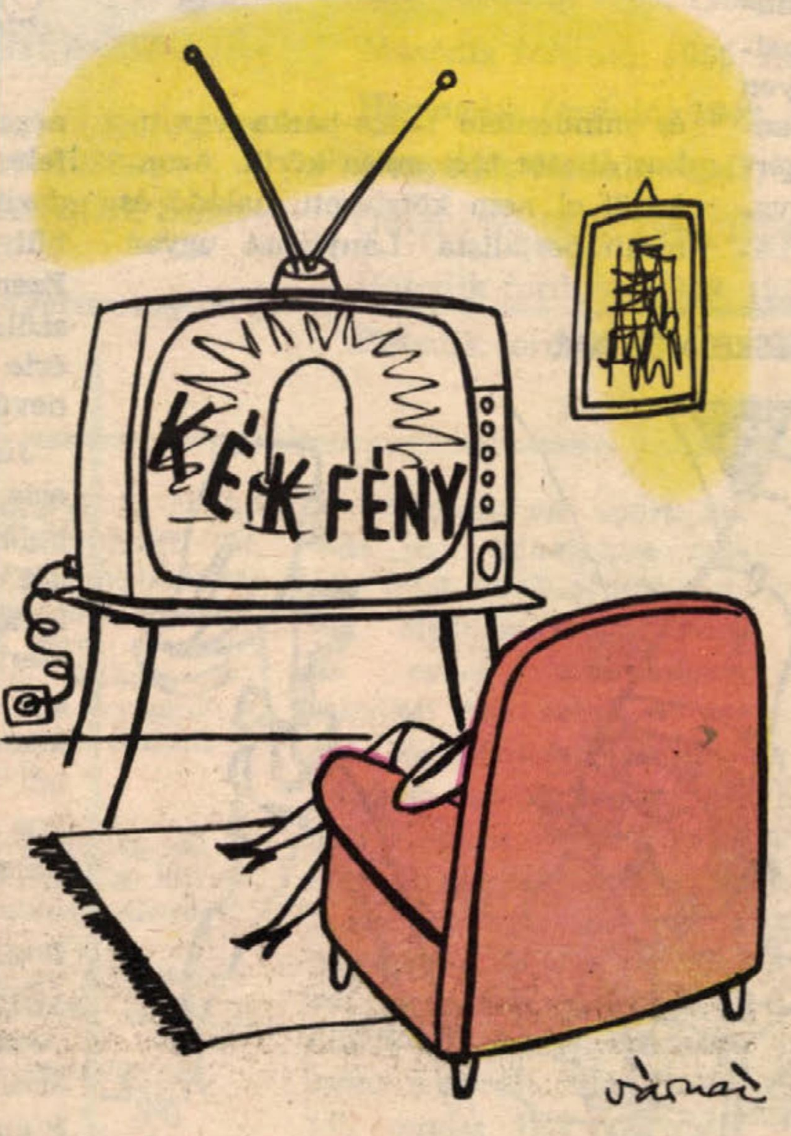
Tót Gyula:

Szilágyi György:

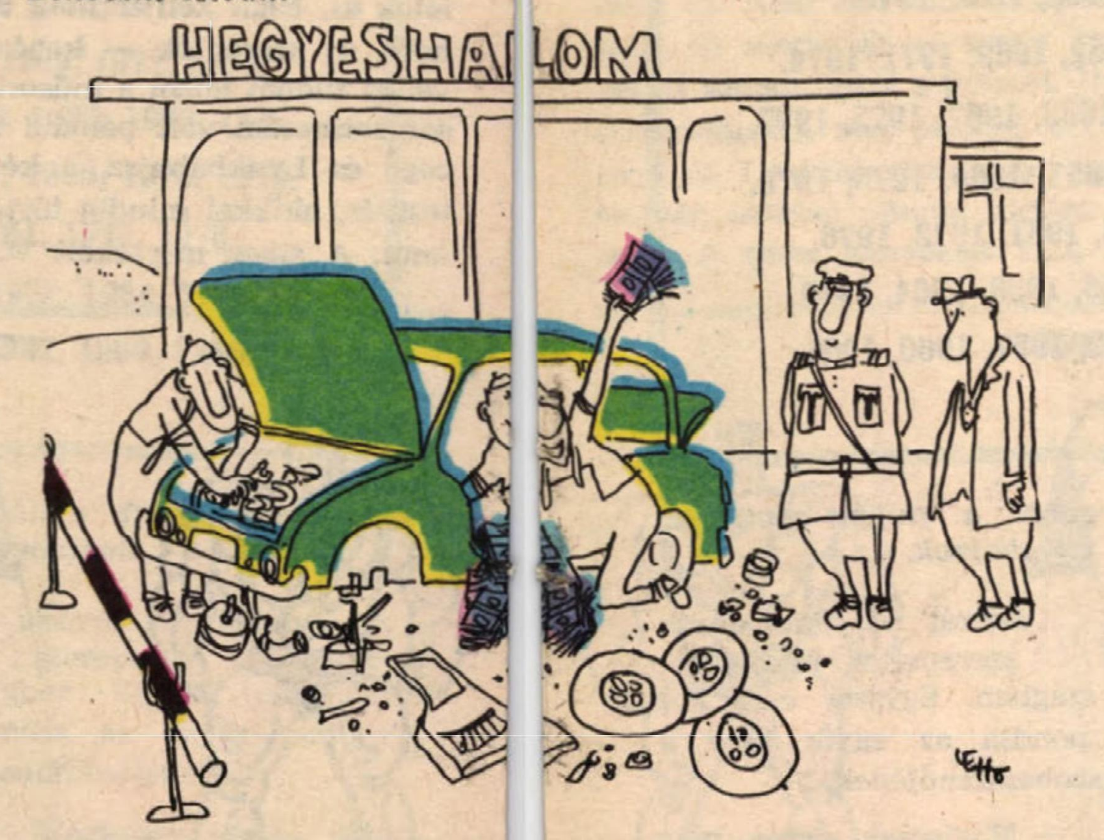
Gőzöm sincs arról, hogyan lehet pénzt keresni; sokat! Ha én azt tudnám, nem írnék ilyen marhaságokat.

Várnai György:

– Figyelje szorgalmasan a Kék fényt! Néha remek ötleteket adnak..

Lehoczki István:

– Autószereléssel!

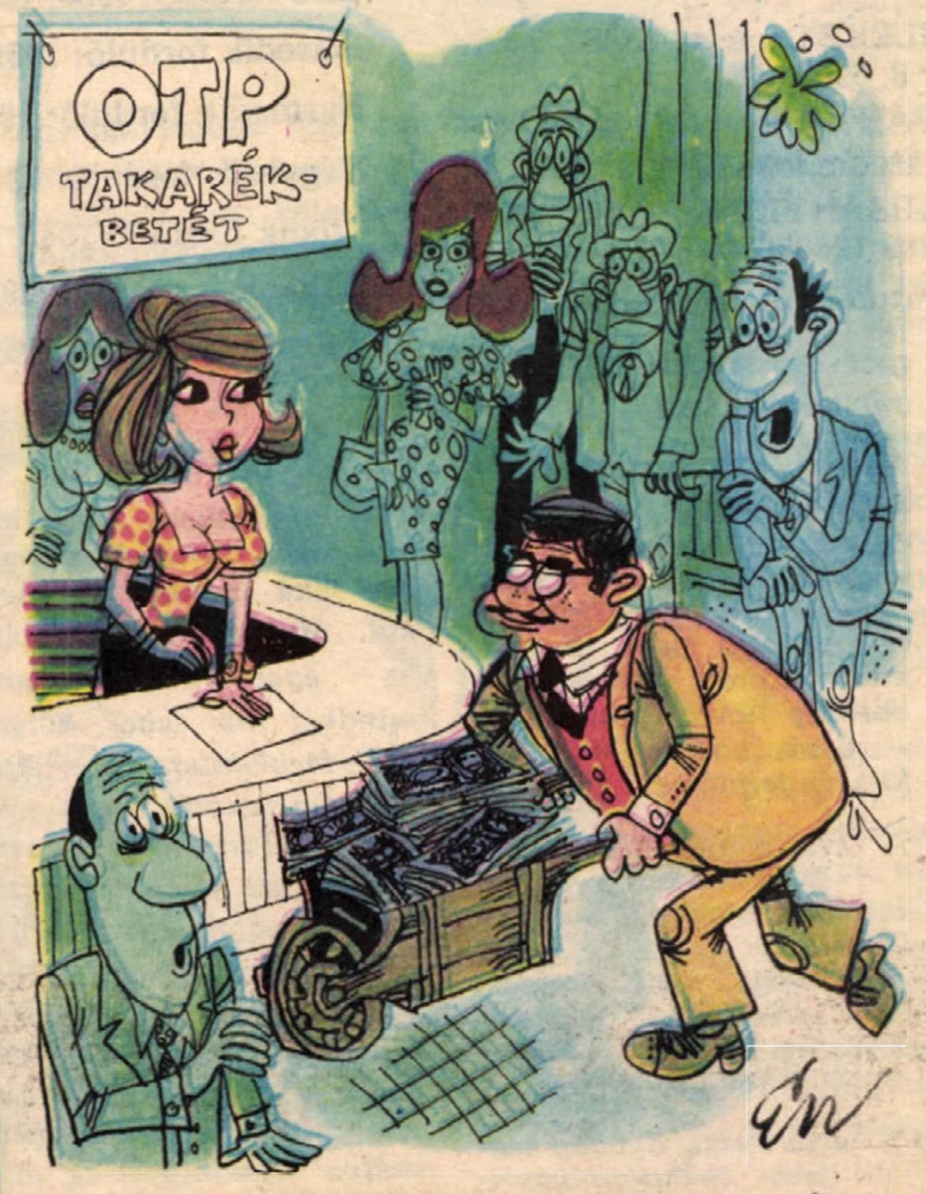
Árkus József:

Nagyon egyszerű. Ha egy kis pénzhez jutok, azt mondom, hogy apád-anyád idejöjjön! De amilyen pechem van nekem, mindig árva forintokat kapok.

Radványi Barna:

Elterjesztem magamról, hogy kiemelt beruházás vagyok.

Endrődi István:

– Kölcsönkérek néhány milliót és beadom 2%-os kamatra az OTP-be.

Balázs-Piri Balázs:

– Háztáji olajkúttal!

HANGYÁK A KÖRÚTON

Csöpögött egy felhő és egy idősebb hangya álldogált a járdaszegély mellett a körúton. Felnézett a magasba, mire a fejére esett a járdáról egy fiatalabb hangya.

— Bocsánat! — mondta a fiatalabb. — Nem tudja véletlenül, hol van az éjjel-nappali közért?

— Miért, maga vidéki? — kérdezte az idősebb.

— Igen, most érkeztem Ladánybenéről egy nadrághajtókában, de gondoltam, hogy megebédelek itt a körúton. Azt mondják, az éjjel-nappali közértben van a földön friss morzsa, meg tej is.

— Akkor se menjen oda, mert agyontapossák!

— Na jó, akkor meghívom ebédre! — kóstolt a fiatalabb hangya egy elszórt kávészembe.

— Elment az esze?! — kiáltott fel erre az idősebb hangya. — A kávé méreg! Egész nap azt harsogja a sajtó, a rádió és a televízió, hogy rengeteg bajt okoz az embereknek.

— Akkor miért találták fel az emberek?! — kérdezte a fiatalabb.

— Ki tudja? — töprengett az idősebb. — Talán azért, mert az emberek nem olyan okosak, mint a hangyák. Mi ugye, csak hasznos élelmiszereket, tücsköket, bogarakat, meg ilyesmiket hurcolunk a lakásunkba, de az emberek áthurcolták a kávét Arábiából Dél-Amerikába, onnan a velenceiek Európába, a török hódítás idején pedig hazánkban is elterjedt. Így már több mint háromszáz éve hordozzák az emberek a hátukon ezt a szívzavarót.

— Na jó, akkor gyűjtsünk mást télre! — kóstolt a butább hangya egy eldobott cigarettacsutkába.

— Megbolondult?! — kurjantott fel erre az okosabb hangya. — A cigaretta méreg! Egész nap azt harsogja a sajtó, a rádió és a televízió, hogy rengeteg bajt okoz az embereknek.

— Akkor miért találták fel az emberek?! — értetlenkedett a fiatalabb.

— Miért, miért?! — zsörtölődött a butaság hallatán az öregebb. — Mert a tizenhatodik században áthurcolták Amerikából Európába, és az európaiak mindent bevesznek, ami amerikai! Köhögnek is, krákognak is már vagy négyszáz éve!

— Na jó, akkor meghívom egy italra! — kóstolt a vidéki hangya a járdaszegélyen összetört pálinkásüvegbe.

— Megőrült?! — rikoltott fel erre a fővárosi hangya. — A pálinka méreg! Egész nap azt harsogja a rádió, a sajtó és a televízió, hogy rengeteg bajt okoz az embereknek. Sajnos a mi bolyunkban is terjed az alkoholizmus! Annyi üres üveget dobálnak el a közelünkben, hogy a munkásaink élelem helyett egymást hozzák haza.

— Na jó, akkor keressünk valami más pesti csemegét! — kóstolt az úttesten terpeszkedő benzinfoltba a vidéki élethez szokott hangya.

— Meghibbant?! — sikoltott fel erre a körúton nevelkedett hangya. — A normálbenzin méreg! Hallottam egy riportban, hogy tönkreteszi az emberek autóinak a motorját.

— Szegény emberek! Még az autóik is mérget fogyasztanak! Na jó, akkor én éhen halok itt Pesten! — kóstolt valami elszórt porba a torkos hangya.

— Meghülyült?! — ordított fel erre a tartózkodó hangya. — A morfin méreg!

— Mindegy, én akkor is jól érzem magam! — mászott fel a járdára a mámoros hangya.

— Persze, hogy jól érzi magát, hiszen a morfin a halálfélelem mérséklésére való! — kapott a fiatal után a bölcs hangya. — Azonnal jöjjön vissza!

— Dehogy megyek! Én embernek érzem magam! — feleselt a bezsongott hangya, és bemászott a tömeg talpai alá.

— Na ennek is hiába tettem bogarat a fülébe! — vetett keresztet a józan hangya. — Tényleg úgy keresi magának a bajt, mint egy ember!

Tormai László

7×5=35

REJTVÉNYPÁLYÁZATUNK EREDMÉNYHIRDETÉSE

A hét hónapon át tartó pályázatunk lezárult. A szerkesztőségünkben május 20-án megtartott sorsoláson a legtöbb találatot elért versenyzőink közül

TELEVÍZIÓKÉSZÜLÉKET nyert: KÓSZÓ JÁNOS, Makó, Lenin tér 8. 6900.

KEMPINGKERÉKPÁRT nyert: KOVÁCS PÁLNÉ, Budapest, Múzeum krt. 10. 1088.

RÁDIÓT nyert: HARSÁNYI SÁNDOR, Szombathely, Köztársaság tér 12. 9700.

A nyerteseknek gratulálunk, nyereményüket címükre elküldjük.

Végül közöljük a pályázat helyes megfejtését a fordulók sorrendjében.

Első forduló: 1950, 1956, 1963, 1968, 1970.

Második forduló: 1959, 1962, 1969, 1971, 1974.

Harmadik forduló: 1948, 1953, 1967, 1973, 1977.

Negyedik forduló: 1947, 1951, 1965, 1975, 1978.

Ötödik forduló: 1945, 1954, 1961, 1972, 1976.

Hatodik forduló: 1949, 1955, 1958, 1964, 1979.

Hetedik forduló: 1946, 1952, 1957, 1960, 1966.

TRIBÜN

John Devine, az angol futball ifjú csillaga mesélte:

— Azt álmodtam, hogy az Arsenal eladott egy másik klubnak. Hogy melyiknek, azt nem tudom. Én ugyanis fekete-fehérben álmodom, s így a mez színét nem tudtam megállapítani.

Kevin Anderson, tizenkét éves kisfiú átúszta a La Manche-csatornát. Nem kapkodta el, 12 és fél óra alatt tempózott át Angliából Franciaországba. Ez volt a második kísérlete. Az első nem sikerült, mert Kevin félúton — bármily furcsán hangzik is — úszás közben elaludt a kimerültségtől.

Divat a fogyókúra, de... Earl Wilson a következőket írta a Reader's Digestben:

— Ahogy az élelmiszerárak emelkednek, lassan a kövérség lesz a legnagyobb státusszimbólum.

Carlo Fazzi, a világ legjobb műkorcsolyázóinak edzője mesélte:

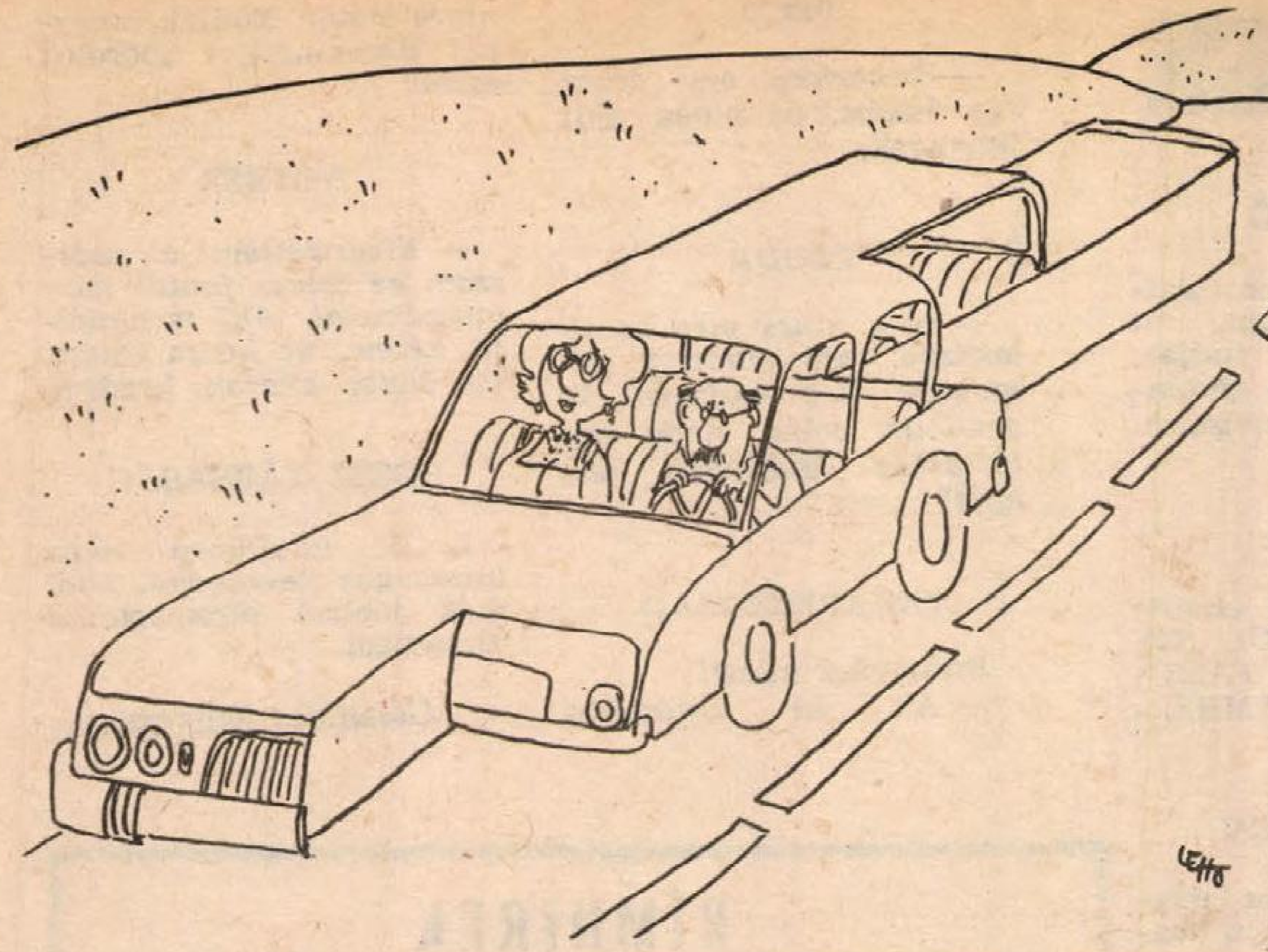
— Élvonalbeli sport ma már nem lehetséges magas fokú intelligencia nélkül. Múltkor látom, hogy az egyik tanítványom mindkét füle sebes, hólyagos. Megkérdem, mi lelte. „Anyám vasalt tegnap — volt a válasz —, és a forró vasalót ott felejtette a telefon mellett. A telefon megszólalt és én tévedésből a vasalót nyomtam a fülemhez." Jó, jó, de mitől sebes a másik füled? „Mitől, mitől? Hát két perc múlva visszahívott az illető." Rögtön tudtam, hogy ebből a fiúból sem lesz világbajnok.

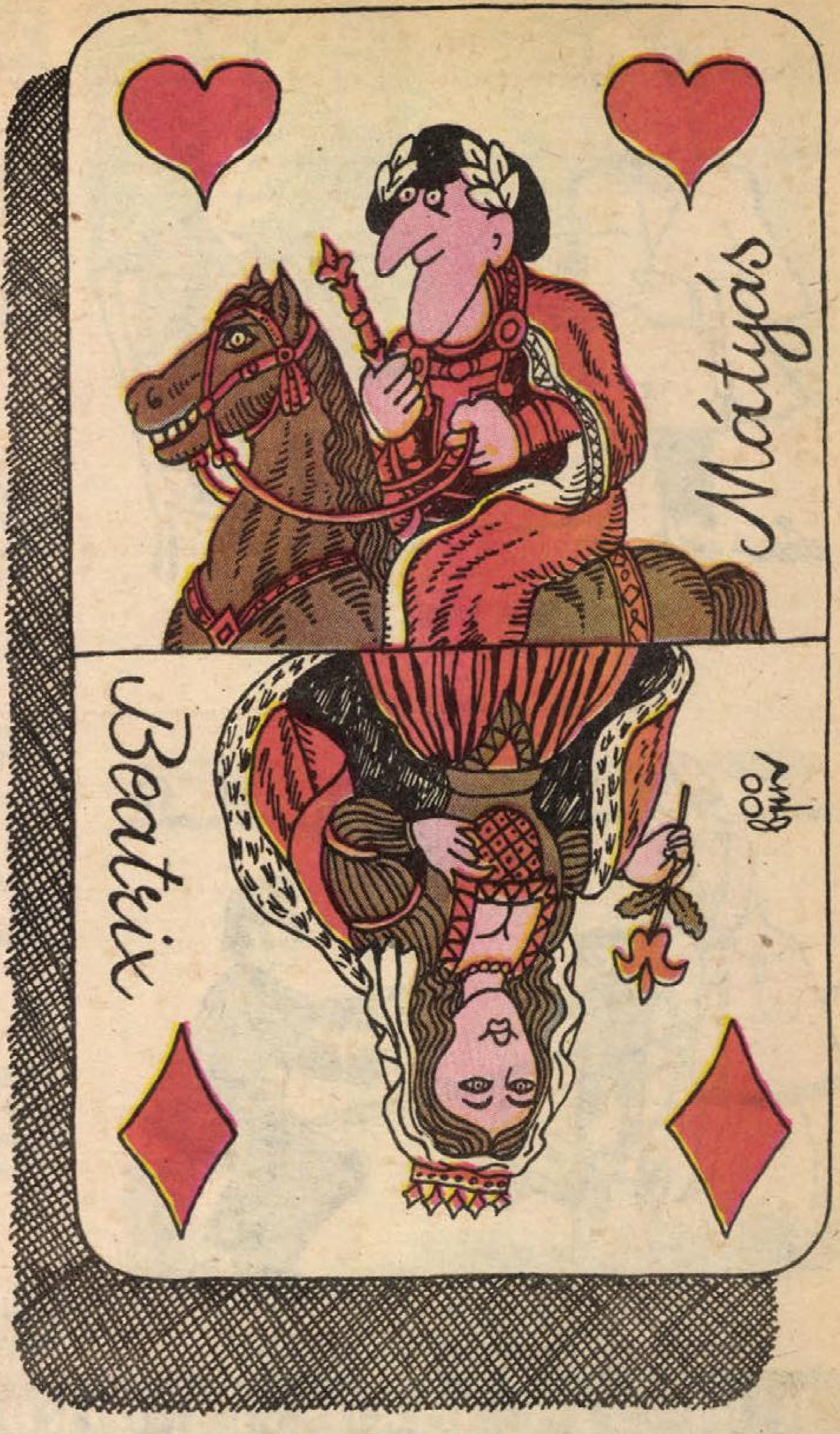
Ausztrál női röplabdázók szerepeltek Franciaországban. Egyszer csak azt mondja az egyik lány a szobatársnőjének:

— Mégiscsak rémes, már harmadik napja vagyunk Párizsban és még nem voltam a Louvre-ban.

— Képzeld, én sem — mondja a másik kétségbeesetten. — Lehet, hogy a víz teszi?

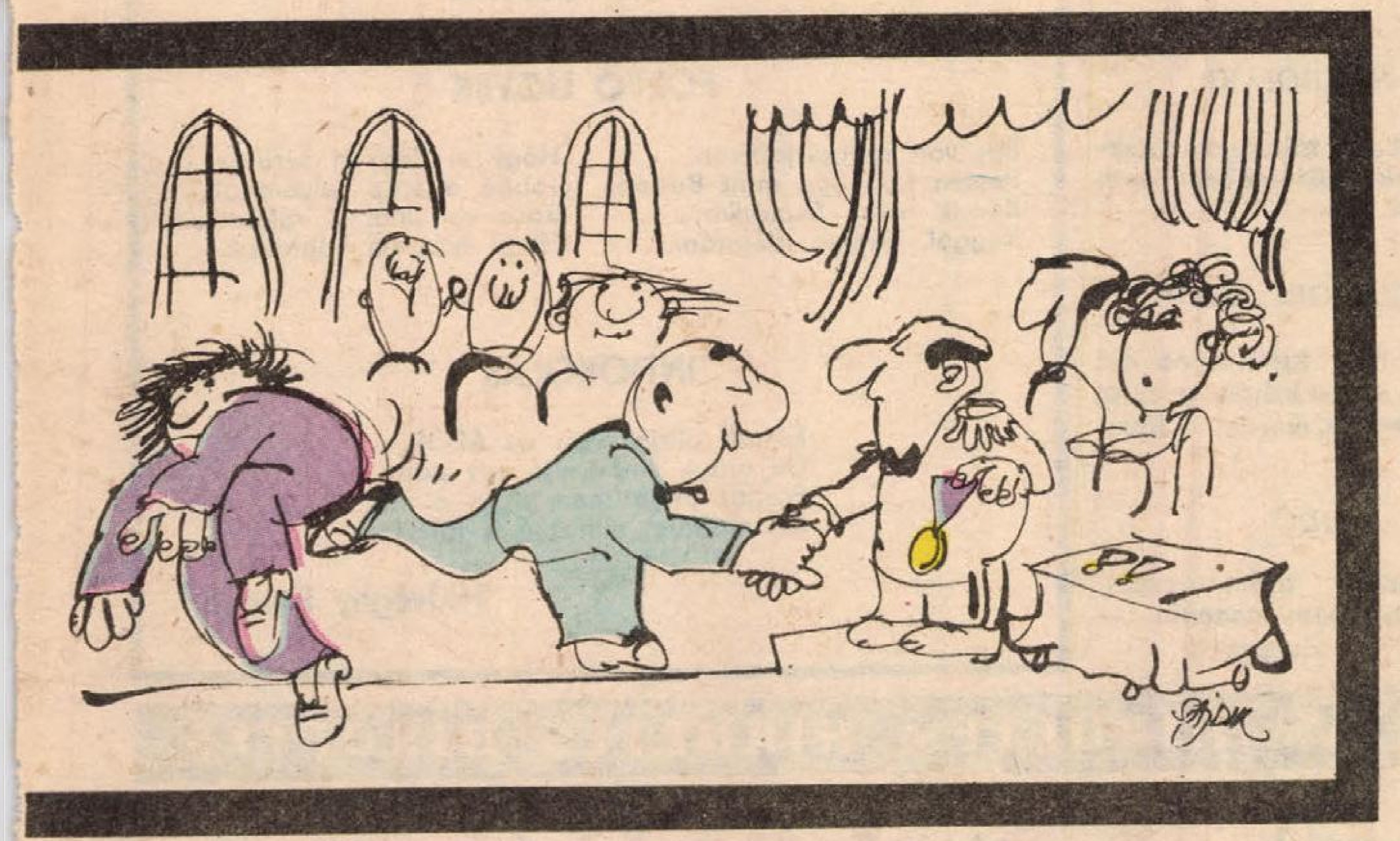
(p. p.)

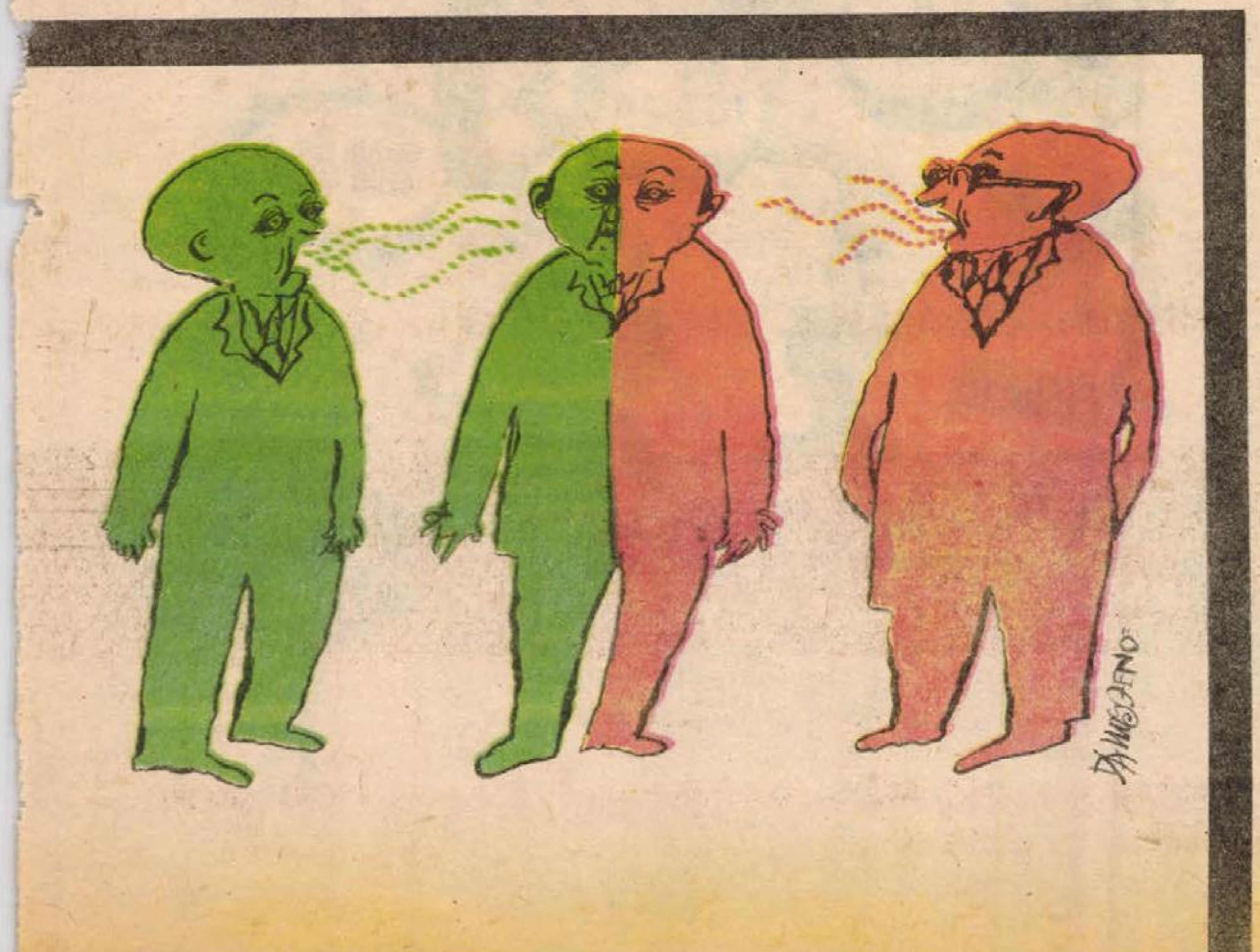

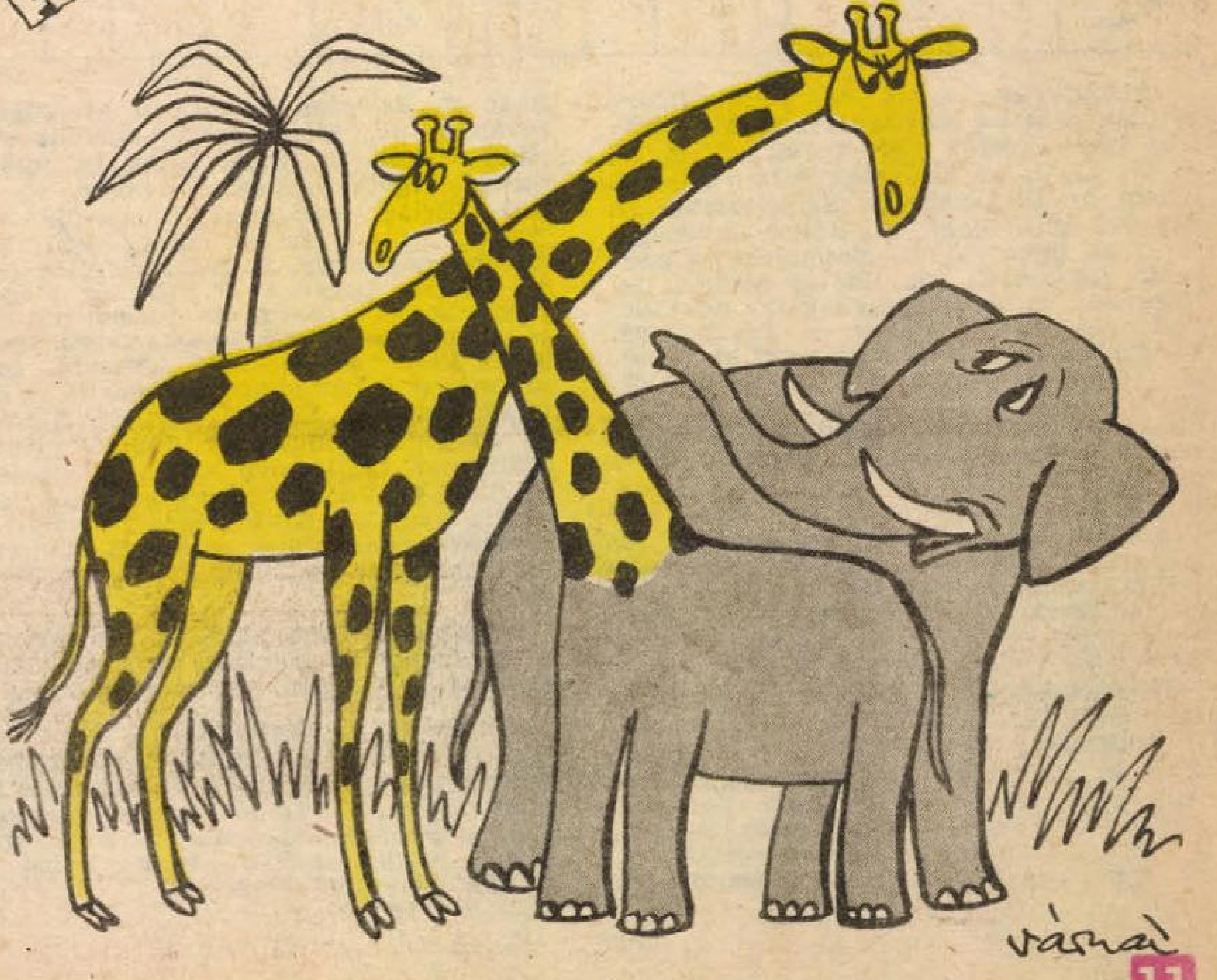
FELE-MÁS

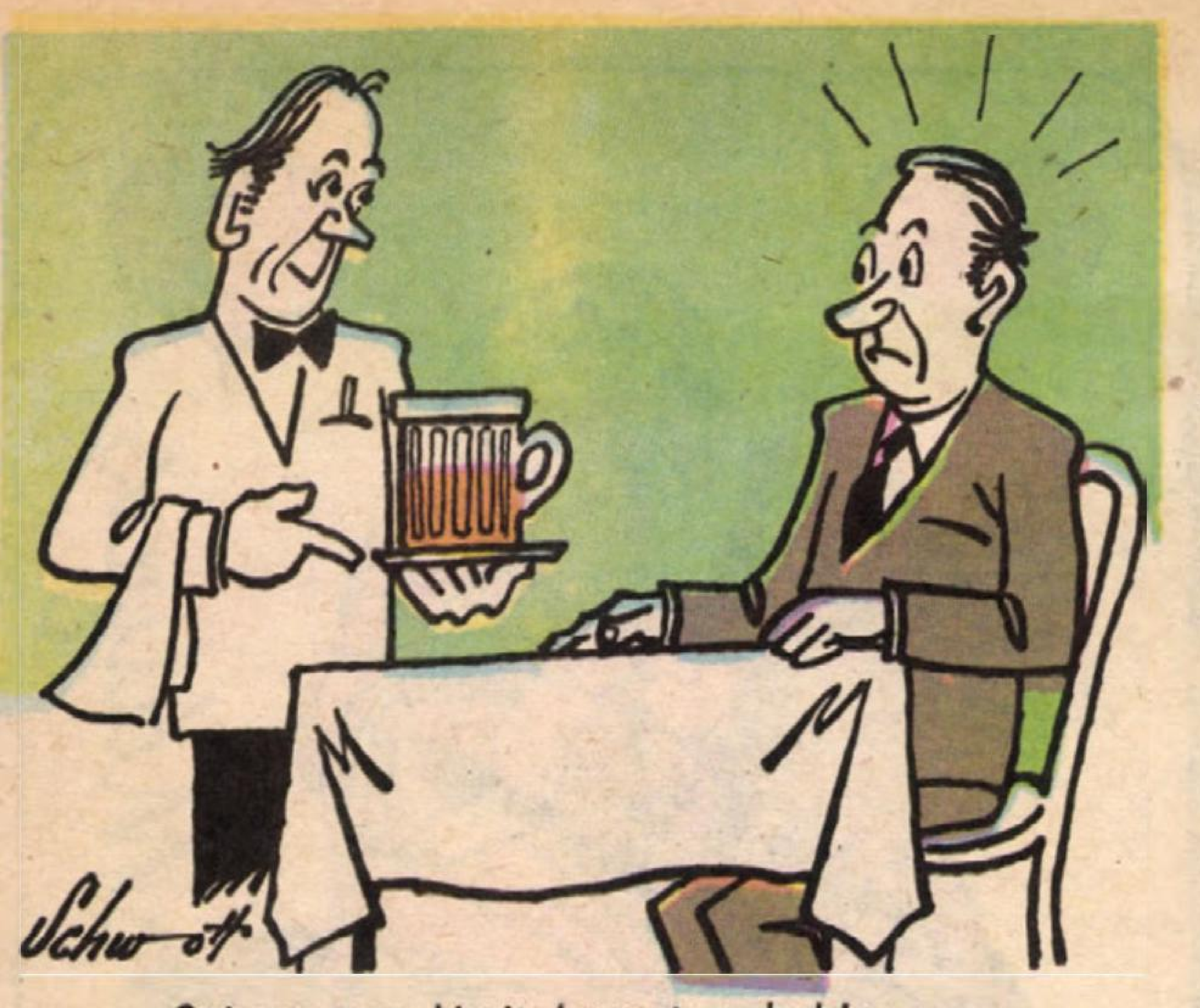
LEHOCZKI,
BALÁZS-PIRI,
SAJDIK,
FÜLÖP,
DALLOS,
VÁRNAI

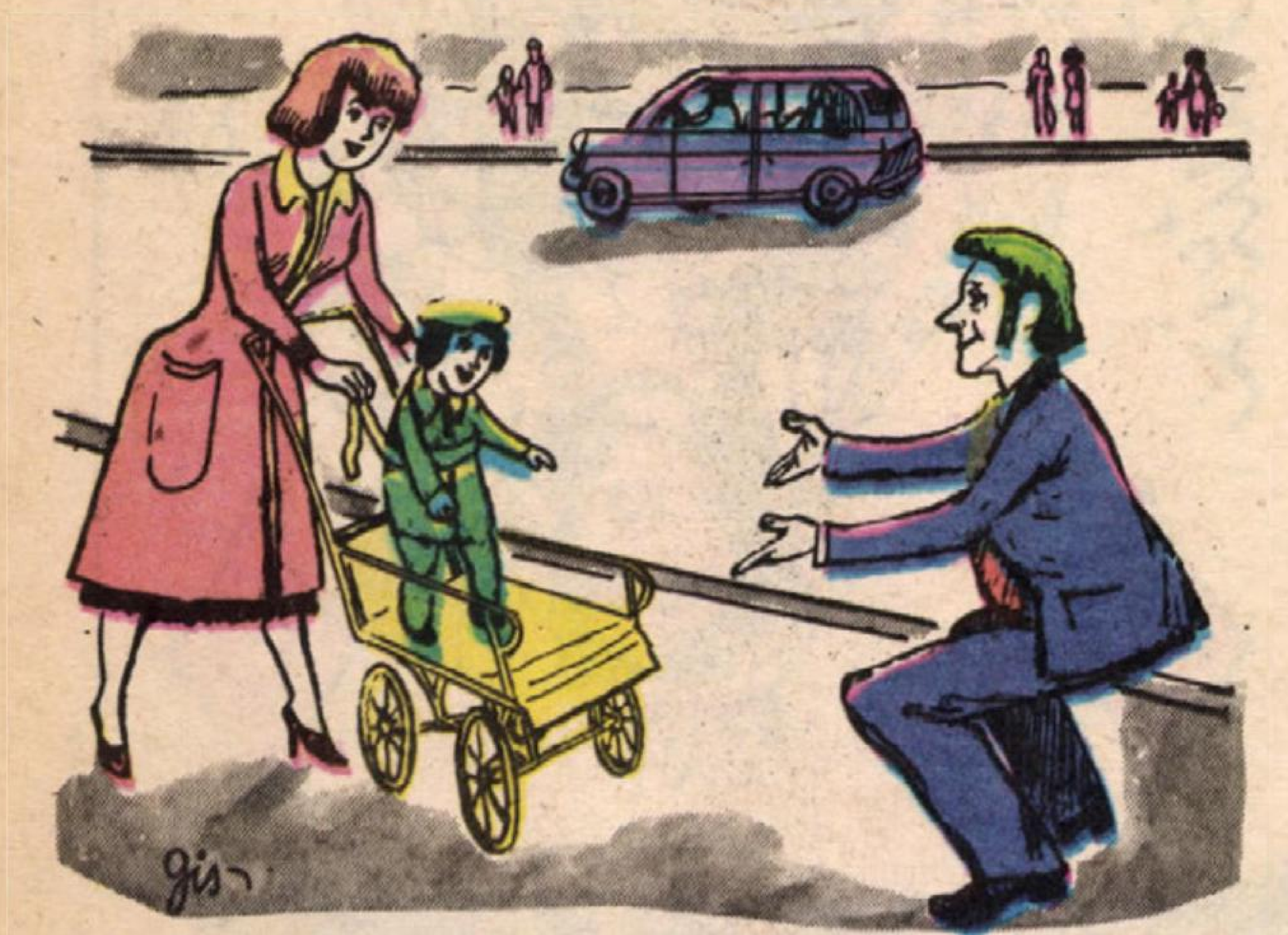

– Sajnos, egy kicsit lement a habja...

VASÁRNAPI APUKA

– Na ki jön az ölembe?
– Én, de csak, ha megfizeted a tartásdíjat!

SZILÁNKOK

TÖRZSVEVŐ

— Mindig ebbe az üzletbe járok vásárolni. Itt már körülbelül tudják, hogy mennyi az a gorombaság, amit még elviselek.

HIRDETÉS

APJA LENNÉK HARMINCÖT ÉVES, JÓL KERESŐ, SZÜLEIT TÁMOGATÓ FIATALEMBERNEK!

SZERÉNY TERV

— Csináltatok hat útlevélképet, aztán itthon maradok.

NEKROLÓG

Életében mindenki tisztelte, aki közelebbről nem ismerte.

GYAKORI ESET

Béla már kivette az évi rendes szabadságát a napi egyórás-másfélórás lógásokkal.

IDŐ

— Annyi időm sincs, hogy kifújjam magam — mondta az üvegfúvó.

PECH

— Szereztem egy órára egy lakást, és nincs, akit felvigyek.

CSODA

— Még nincs meg az új lakásba való bútorom. De mondja meg őszintén, ki gondolta volna, hogy egy társasház határidőre felépül?!

TAKARÉKOSSÁG

Brahovácz meséli:
— Az én autómban nincs motor. Tudják, mennyi üzemanyagot spórolok ezzel?

NOTESZ

— Elvesztettem a noteszom az összes fontos telefonszámmal. Aki megtalálja, kérem, ne hozza vissza. Új életet akarok kezdeni.

ROSSZ TÁRSASÁG

L. I. fiatalkorú rossz társaságba keveredett, ahol még jobban elrontotta a társaságot.

Galambos Szilveszter

RÍMHÍREK

FOLYÓ UGYEK

Baj volt rakpartjainkon,
Pesten épp úgy, mint Budán,
Kocsik estek Dunánkba,
Reggel, délben, délután..

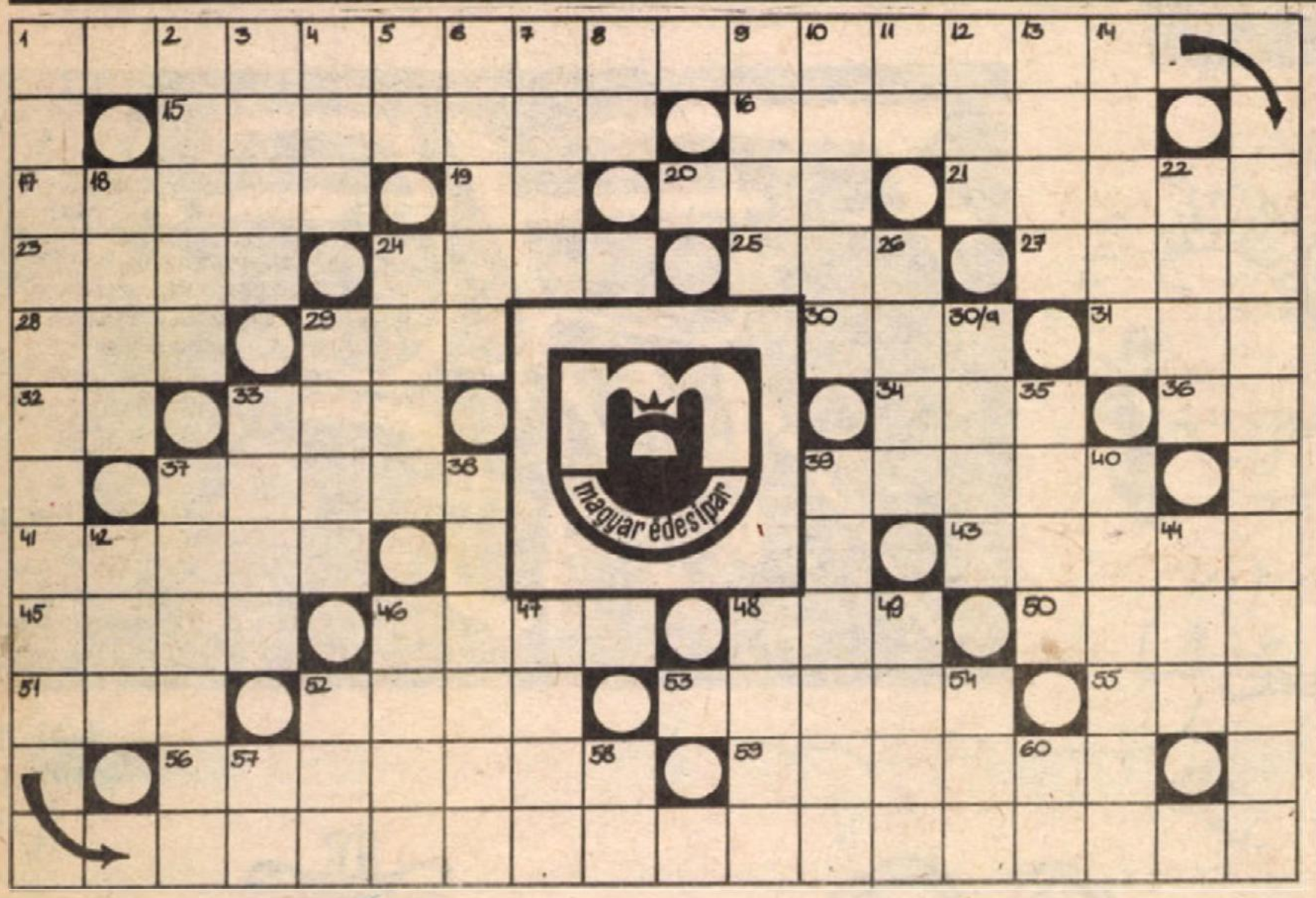
Hogy ne legyen sérültje
Többé a szép folyamnak,
Rács van már a rakparton,
Hogy oda ne rohanjak.

INDOKOLÁS

Fáradt olajat vesz az ÁFOR,
De tudok embert jó egy párat
Fáradt olaját nem adja el,
Azt mondja, ehhez ő is fáradt.

Hidvéghy Ferenc

HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS HIRDETÉS

VÍZSZINTES: 1. A dr. Oetker-licenc alapján gyártott pudingpor ebben a négyféle ízben készül (zárt betűk: O, A, V, A, N, C, O, az első négyzetbe: CS). 15. Állam az USA-ban. 16. Szigetország. 17. Érczúzó vízimalom. 19. Római ötvenegy. 20. Lyuk tájszóval. 21. Kossuth-díjas operatőr (1914—1966). 23. Étolaj olaszul. 24. Íróeszköz. 25. A kisgyerekek így nevezik: bibi. 27. Bolond ember — angolul. 28. Lengyel Légiforgalmi Társaság. 29. Talál. 30. Csárdást táncol. 31. ...Lanka. 32. Bizony, igazán. 33. Csuk. 34. Kölnben híres. 36. Kicsinyítő képző. 37. Nagyobb gödör. 39. Tengeri állat. 41. „Paradicsomi". 43. Ilyen a „baba" az egyik táncdalban. 45. A francia kártya egyik színe. 46. Uralkodói szék. 48. Választ angolul 50. Inni ad. 51. Névelővel: a teremtés koronájának hitvese. 52. Nemcsak én! 53. Huncut tündér Shakespeare Viharjában. 55. Farmernadrág márkája. 56. Tágas, oszlopos terem. 59. Város Olaszországban.

FÜGGŐLEGES: 1. Lásd a vízszintes 1. sort (zárt betűk: O, D, R, A, M, L, O). 2. Szűk fülke tréfás elnevezése. 3. Sebészek is használják. 4. Mongoloid nép. 5. Állami Biztosító. 6. Kellemes hangsort hallat. 7. Férfinév (+') 8. Kicsinyítőképző. 9. Franciául küllő (szótár helyett: rais). 10. Ilyen óra is van. 11. Milligramm. 12. ELH. 13. Szívesen — angolul. 14. Nigéria fővárosa. 18. Állatoknak fekhelyül leterített szalma. 22. Angol város. 24. Johann Strauss egyik polkája: ...fere. 26. Az Esti Hírlap közismert újságírója volt (Béla). 29. ...fári — mesebeszéd. 30/a. Berendezési tárgy. 33. Ritka férfinév (—'). 35. Mihály becézve. 37. Község Nógrád megyében: ...maros. 38. Idegen női név. 39. Ilyen márkanevű hanglemezen énekli Máté Péter az örökzöld „Mondd, mért szeretsz te mást" című táncdalt. 40. A szív felső ürege. 42. Európai nép. 44. Nátrium és oxigén vegyjele. 46. Régi cigarettamárka. 47. Lopakodva megy. 48. Becézett női név. 49. Vmely hangtól számított harmadik hang. 52. Sakkvilágbajnok volt. 54. A román pénz többes száma. 57. Siló egynemű hangzói. 58. Kérdőnévmás. 60. Néma este!

Megfejtésül beküldendő: a vízszintes 1., a függőleges 39. sor és a rajzokból megfejthető hét idegen nyelv megnevezése.

A helyesen megfejtők között 100 pudingport és 50, a keresztrejtvényben szereplő hanglemezt sorsolunk ki. A megfejtés beküldendő: 1980. június 15-ig, a következő címre: Hírlapkiadó Vállalat Reklámszolgálata, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. „Puding" jeligére.

AZ OLVASÓ OLDALA

KABÁT, CIPŐ, NADRÁG

1

Tisztítható vagy sem?

Átmeneti kabátot vettem, a Május 1. Ruhagyár terméke. A neve Hindu, modellszáma 1-3512, s vegyileg tisztítható. Legalábbis a rajta függő nyomtatott cédula szerint. Csak-

hogy amikor először felvettem, belenyúltam a zsebébe, s egy kis papír akadt a kezembe, nem nyomtatott, csupán stencilezett. A címe: kezelési útmutató. És eszerint: vegyileg nem tisztítható. Mármost melyik közleménynek higgyek, amikor mindkettőt ugyanahhoz a kabáthoz mellékelték?

Evanics Béla
Mindszent,
Bacsó B. u. 34. 6630

2

Utcán vagy szobában?

A martfűi Tisza gyár készítette azt az olcsó — kb. 130 forintos — félcipőt, amelyet kisfiam kapott ajándékba. Fogyasztói tájékoztatót is mellékeltek a cipőhöz, a Tisza Cipőgyár írta alá. Legfelül közlik, hogy Rendeltetés: utcai viselet. Négy sorral lejjebb: „állandó utcai viseletre nem javasoljuk". Mi az, hogy állandó? Fiam olyan különleges lény, aki naponta jár az utcán — ez most állandónak számít vagy sem? S vajon hol hordjon „állandóan" cipőt, a szobában? Ott a papucs is megteszi.

Molnár Istvánné
Szentes,
Drahos I. út 4. 6600

3

Fokozatok kellenének

Terpeszbetétes Rugi pelenkázó nadrágot vásároltam két és fél hónapos kislányomnak. Sajnos, ami súlyának megfelelő méret, az csak a lábára jó A derékrésznél olyan bő, hogy állandóan elázik a háta, mert minden kifolyik belőle. Kisebb nadrággal is próbálkoztam, de ami jó derékban, az úgy elszorítja a lábát, hogy ellilul. Miért nem lehet fokozatokat csinálni ezekre a nadrágokra?

Bacsáné Börcsök Éva
Szentes,
Jókai u. 11. 6600

A HIBA AZ ÉN KÉSZÜLÉKEMBEN VAN?!

Tavaly novemberben vettem egy RD-3603-as típusú autórádiót Sopronban. A készülék a beszerelés után rövid időn belül elromlott. Bevittem ezért a helyi Gelkába, de ott harminc napon túl sem javították meg. Hosszas utánjárásba került, míg megkaptam végre a készüléket. A bosszúsággal vegyes öröm azonban csak Sopron határáig tartott, ugyanis a készülék kb. 5 perc alatt ismét elromlott. Így fordulhattam vissza a Gelkához... Jelenleg már hatodik alkalommal teszem meg ezt az oda-visza utat. Az autórádiót egyébként 1270 Ft-ért vettem, de a sok utánajárás (busszal, kocsival) miatt már kétezer forintomban van. Ráadásul az öt hónap alatt, amióta megvettem, összesen 15 percig sem szólt. Azóta gondolkozom, hogy milyen más úton-módon juthatnék működőképes autórádióhoz, ugyanis cserekészülékről a Gelka hallani sem akar, pedig a mai napig is ott van náluk a készülék. Lehet, hogy a hiba nem az én készülékemben van?

Ánkhelyi József
Fertőszéplak,
Rákóczi F. u. 42/A 9436

HOVA LETT A NAGYVÁRAD TÉRI ÓRA?

A téren naponta több tízezer ember utazik keresztül. Az itt levő órát a metró és az aluljáró építésének kezdete előtt kivették a tartóoszlopból. A metró és az aluljáró — mondhatjuk — évek óta készen van, az óratartó oszlop viszont továbbra is üresen tátong, szinte esedezik a belevaló óráért. A Nagyvárad téren naponta átutazó ezrek közül biztosan sokan lennének, akik munkába menet-jövet megnéznék-egyeztetnék az időt ezen az órán is. Kérdés persze, hogy még mennyi időbe telik az óra visszaállítása?!

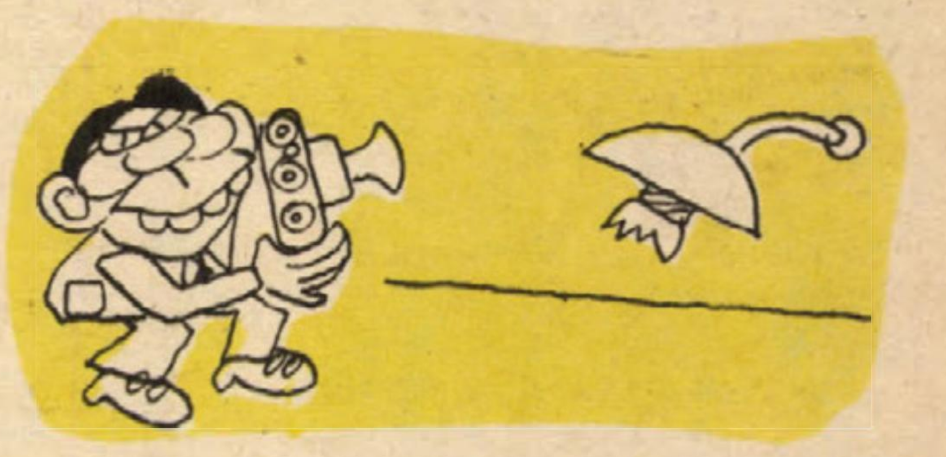
Szita János
Budapest,
Taksony sor 24. 1155

MIT MUTAT A FOTÓ?

A Halászbástya környéke a fotósok paradicsoma. Teljességgel magánügy: ki mit fényképez. Nem tagadom, meglepett az a japán turista — kezében csodamasinával —, aki a Szentháromság utcában nagy érdeklődéssel mustrált egy kibelezett lámpafoglalatot. Talán arra gondolt, történelmi korok becses emlékét szemléli.

Szerettem volna lebeszélni, mielőtt lencsevégre kapja a sivár látványt, de sajnos csak annyit tudok japánul, amennyit ő magyarul. Barátságos mutogatásnál nem jutottunk messzebb.

A kibelezett lámpafoglalat vandál kezek munkája. A hangulatos kis utca képét szomorúvá, lehangolóvá teszi. Tudom, a lámpák javítása, felújítása sok pénzbe kerül. Mégsem ártana, ha az Elektromos Művek alaposan megvizsgálná a környéket, amely hangulatos, de meglehetősen sötét.

A Móra Ferenc utcában valaha két lámpa is világított. Jó ideje az egyik lámpa vastartója üresen tátong. Nem kellene leszerelni? A Tóth Árpád sétányon a lámpaüvegek több helyen cserére, pótlásra szorulnak. Az igazi szenzáció az lenne, ha végre sikerülne lefényképezni a rongálót is. (Talán a japán turistának sikerült.) Ám addig tenni kell valamit.

(f. i.)

A CÍMZETT VÁLASZOL

A CUKROS BÁCSI ÉS A KÉRDŐÍV

(Ludas, 8. sz.)

Az elterjedt és krónikus betegségek elleni küzdelem része a megelőzés, a komplex gyógyítás és a rehabilitáció, amelynek érdekében a kezelőorvosok időnként szükségesnek tartják, hogy részletesebb információt szerezzenek a beteg egyénről. Ennek egyik módszere a kérdőíves adatgyűjtés, amelyre már több intézményben is sor került és a jövőben is sor kerül. Az adatgyűjtés statisztikai engedéllyel és az adatkezelés titkosságának megtartásával történik. A kérdőívek kitöltése mindig önkéntes, a betegeket a közös cél érdekében kérik fel az együttműködésre.

Dr. Hanny Irén
Egészségügyi Minisztérium

A MAGYAR NYELV VÉDELMÉBEN

(Ludas, 10. sz.)

Az Élelmiszertörvény előírja, hogy minden termék csomagolóanyagán fel kell tüntetni a termék jellegére, összetételére utaló leírást. Az extrudálás kifejezés ma már az élelmiszeripari szakmai kifejezés, a formázó folyamatot jelöli, amely közben a termék állománya lazítottá válik. Az ugyancsak kifogásolt felvezetés szó édesipari szakmai kifejezés, a forgás közben történő bevonást jelent. A termék jellegét, technológiáját kifejező megjelölést a jövőben megváltoztatjuk. Észrevételüket köszönjük és bízunk benne, hogy az új felirat közérthetőbben utal a termék jellegére.

Magyar Édesipari V.

NYLON ÉS PAMUT

(Ludas, 11. sz.)

A szerző panasza az év elején indokolt volt, akkor ugyanis a tőkés importból származó fonalellátás akadozott. Az ellátás zavarait időközben sikerült elhárítani, így a Budapesti Harisnyagyár a negyedév végére a szerződésben vállaltnál 28 százalékkal többet szállított a kereskedelemnek. A flór zoknik kínálatában javulás várható. Mindezek mellett a gyártmányok választéka és az áru elosztása a boltok között még nem kifogástalan.

Kelényi Gábor
Könnyűipari Minisztérium

ÁLLVÁNYERDŐ A PALOTA OLDALÁN

(Ludas, 12. sz.)

A Népköztársaság u. 25. műemlék lakóépület kőhomlokzata 1973-ban életveszélyessé vált, a felújítási munkát a Főv. 3. sz. Építőipari V. 1975. március 25-én kezdte meg. A munka ütemezését a műemléki jellegből adódó bonyolultság mellett elsősorban az évenként rendelkezésre álló épületjavítási alap határozza meg. Az 1975—79-ben teljesített 35 millió Ft-on felül további 25 millió Ft értékű munkát kell elvégezni, szerződés szerint 1981. november 15-ig. A kivitelező vállalná az 1980. évi befejezést, de ezt pénzügyileg a VI. ker. IKV nem tudja fedezni. A főváros sem.

Dávid István
Bp. Főv. Tanács
VB Ingatlankezelési és Építési Főigazgatóság

TÜCSÖK és BOGÁR

Jelenleg sajnos még a statisztika sem szolgál megbízható adatokkal. Vegyük szemügyre, mi lehet ennek az oka. A legutóbbi népszámlálás eredményei szerint másfél millióval több a házasságban élő nő, mint férfi.

Ezt hogyan csinálhatják?
(A Szovjetunió c. folyóiratban fedezte fel Lergel Ferdinánd)

alapszik, hogy a régi vágányok helyére 200—300 méter hosszúra összehegesztett, keresztmetszetalakú síneket fektetnek és ezeket különleges gumibetétekkel rögzítik az alájuk helyezett nagyméretű betonpanelekhez.

De mi lesz, ha hosszmetszetalakú vonat megy végig rajtuk?
(A Népszabadságban fedezte fel Édes Géza, szolnoki olvasónk)

FOLTOS és fekete dögkölykök olcsón kaphatók. Papp Klára, Budapest, II. Hidegkúti út 189.

Csak nem keselyűcskék?
(„A kutya" c. lapban fedezte fel Sum Ferenc, nyírbátori olvasónk)

kát végez. Hazánkban meghaladja az egymilliót a vöröskeresztes aktivisták száma. Megyénk területén 755 szervezetben, csoportban több mint 42 millió ember tevékenykedik, jelentős részt vállalva az egészségügyi, szociálpolitikai feladatok megol-

Biztos, hogy annyira kis ország vagyunk?
(A veszprémi Naplóból ollózta Huszti Lajos, veszprémi olvasónk)

1979-ben megyénkből 15 ezer 941 dolgozó vett részt szakszervezeti gyermeküdültetésben. Több mint 34 ezer felnőtt pihente ki fáradalmait valamelyik üdülőben.

Kiscsoportos dolgozók lehettek!
(Az Észak-Magyarországból nyírta Sikerle Lajosné, miskolci olvasónk)

ZSÖLLYE

Nemrég szovjet színházi küldöttség járt Budapesten. Vezetője, a Moszkvai Művész Színház főrendezője, Oleg Jefremov, aki az évad elején a Vígszínházban Vampilov Vadkacsavadászat című színművét állította színpadra, az egyik tanácskozás szünetében ezt mondta:

— A közönség, ha azt hallja egy előadásról, hogy az nem jó, akkor egyszerűen nem megy el abba a színházba. De a főpróba közönsége, az mindig elmegy, akár azt hallja, hogy jó, akár azt hallja, hogy nem jó. Sőt! Rendszerint már úgy megy el, hogy elhatározza, neki úgyse lesz jó!

. . .

A francia művészvilág egyik népszerű orvosa, Jean Bross, könyvet írt, amelyből egy-egy tiszteletpéldányt elküldött híres művész pácienseinek. A világszerte kedvelt filmkomikus, Louis de Funès, miután elolvasta a könyv címét, „Kocogj az életedért! Fuss az infarktus elől!” az alábbi sorokat írta a cím alá: „Minek?... Hiszen autón is mehetek!” És visszaküldte a könyvet.

. . .

Harsányi Gábor vidékre utazott vendégszerepelni. Útközben vette észre, hogy elfelejtett megborotválkozni. A legközelebbi faluban megállt egy fodrászüzlet előtt, hogy pótolja mulasztását. A borbély nagy örömmel fogadta a híres vendéget és nekilátott a borotválásnak. Talán igyekezetében, talán izgalmában, de a vérzéscsillapító rudacskát legalább annyit használta, mint a borotválókését. Harsányi beszélgetéssel igyekezett feloldani a fiatal borbély „lámpalázát”.

— Maga soha nem akart színész lenni?

— Én? Soha kérem ... Miből tetszik gondolni?

— Mert remek komikus lenne magából!

— Belőlem?... Ugyan már... Mire tetszik ezt alapozni?

— Hát csak onnan, hogy kitűnően tud *arcokat vágni!*

. . .

Bánki Lászlót, a Televízió Zenés Színházának szerkesztőjét, megállítja a Szabadság téren G. Dénes György, a népszerű szövegíró.

— Lacikám, megkaptad a levelemet?

Bánki töprengő arcot vág.

— Levelet, levelet... Ja igen. Azt gondolod, amiben a hozzám küldött forgatókönyved után érdeklődsz?

— Igen.

— Akkor jól emlékszem... Azt nem kaptam meg!

Rátonyi Róbert

A MI KARMESTERVERSENYUNK

Az elmúlt karmesterverseny nagy közönségsikerére való tekintettel mutatunk be olvasóinknak néhány karmesteri pillanatot GERARD HOFFNUNG karikatúrasorozatából. A kiváló, angol származású rajzművész maga is muzsikus volt, szimfonikus zenekarban játszott, így igazán „belülről" ismeri zenei tárgyú karikatúráinak tárgyát és témáit.

GIOCOSO
– Mulatságosan

FURIOSO
– Vad erővel

DIMINUENDO
– Csökkenő hangerővel

MOLTO DIMINUENDO
– Teljesen lecsökkenve

MOLTO DOLOROSO
– Igen fájdalmasan

BRAVO BRAVISSIMO

PIANISSIMO

JÓ JEL

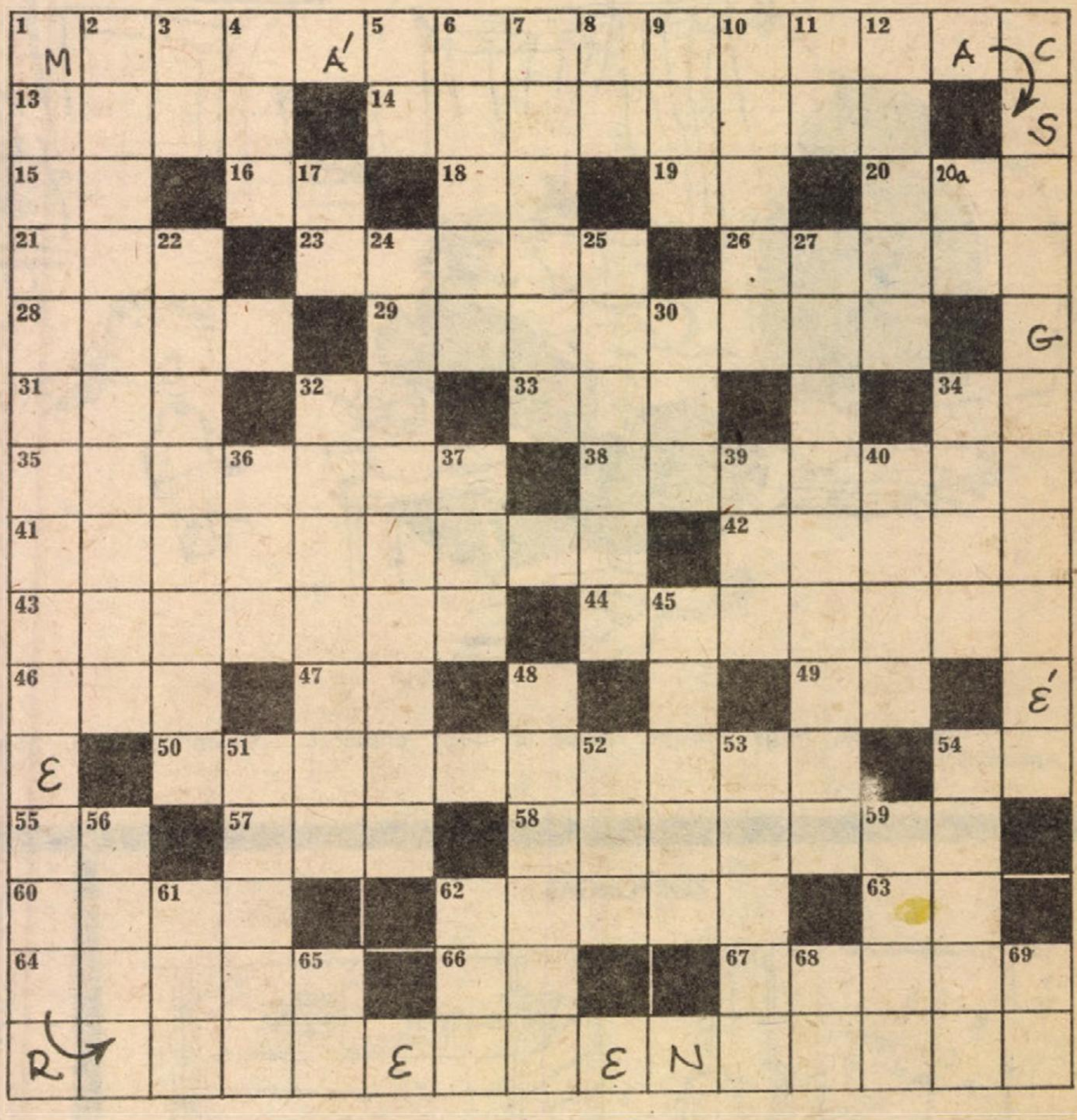
Késön éjszaka vendég érkezik a kisváros szállodája elé, s annak bejárata előtt már ott álldogál valaki. — Mondja kérem, jól lehet itt aludni? — kérdi az újonnan érkezett. — Azt meghiszem! — feleli a másik és így folytatja: — Vízszintes 1 — függőleges 1. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb június 2-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

13. Álmából könnyen felébred
14. A leghosszabb futószám az atlétikában
15. G. R.
16. Ételízesítő
18. Azonos betűk
19. Mutatószó
20. Sportegylet a magyar úszósport hőskorában
21. Helység Borsodban
23. Az anyakönyvvezető teszi
26. Férfinév
28. Ipari tanuló — egykor
29. Népszerű táncdalénekesnőnk
31. Szocialista állam
32. É. I.
33. Kis Ilona
34. A germánium vegyjele
35. Államilag anyagi támogatásban részesíteni
38. Hirtelen gerjedt harag
41. „Egész valójában, testestől-lelkestől"
42. Harci kiáltás
43. Műkorcsolyázó világbajnokság befejező eseménye
44. Hegység Dél-Amerikában, Panamától Tűzföldig
46. Nyugati autómárka
47. Azonos betűk
49. V. Z.
50. Üdülőhely a Dunakanyarban
54. Hírhedt náci-alakulat volt
55. M. E.
57. Növény része névelővel
58. A tavasz érkezésének ősi, népies jelképe
60. Többnyire kitüntetés jele
62. Előbbre jut
63. Olasz névelő
64. Az Indiai Köztársaság egyik tagállama
66. A nagy-nagy semmi
67. Délszaki növény

FÜGGŐLEGES

2. A költő szerint: az élet megrontója
3. A rénium vegyjele
4. Rövidítés angol asszonynevek előtt
5. A szamárium vegyjele
6. Állatcsapat
7. Napfény a gyümölcsöt
8. Olasz névelő
9. Az SZTK őse
10. Európai nép
11. Dátumrag
12. Az USA elnökének keresztneve
17. Ő — sürgönyileg
20a. Utóirat röv.
22. Ereszkedő versláb
24. Thália papnője
25. Egyszerű szállítóeszköz
27. Étel, mélytányérban
30. Tudomány
32. Nagyon kellemes érzés
34. Francia pályaudvar
36. . . . -boga
37. Pusztít
39. Kis . . . (csecsemő)
40. Porból keletkező kőzet
45. Orosz női név
48. Erőteljes tiltakozás a diplomáciában
51. Nemes íz
52. Rag, -nél párja
53. Hosszabb dorongok
54. Üdvözlés az ókori Rómában
56. Az észak-amerikai Nagytavak egyike
59. „Ilyen" tyúk az égbolton van
61. E. H. D.
62. Csökken a hőfoka
65. Szabadsághősünk monogramja
68. G. I.
69. A 60 vízsz. vége

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
SZATIRIKUS HETILAP Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest, V., József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 12 Ft, negyedévre 36 Ft, egy évre 144 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
80.2308/2-22 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: BOLGÁR IMRE
Index: 25 504
ISSN 0134—0611

FOGYÓKÚRA

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Naponta kétszer szórja a földre és egyenkint szedje fel mindet."

200—200 forintot nyert:

László Ernőné, Szombathely, Március 15. tér 1. 9700

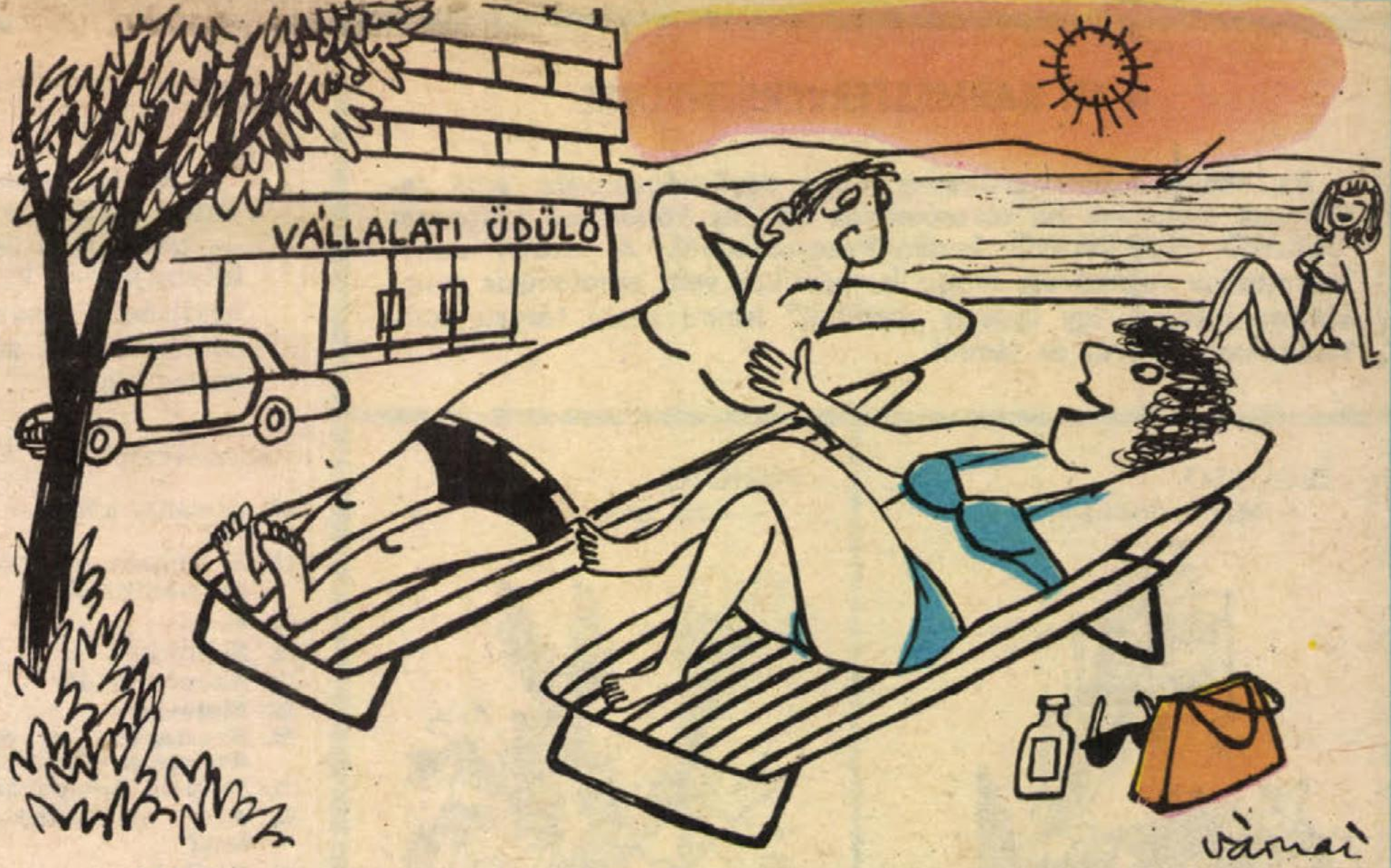
Trapp Sándor, Drávacsepely 7846

Schubert István, Bp., Zay u. 16. 1037

A nyereményeket postán küldjük el.

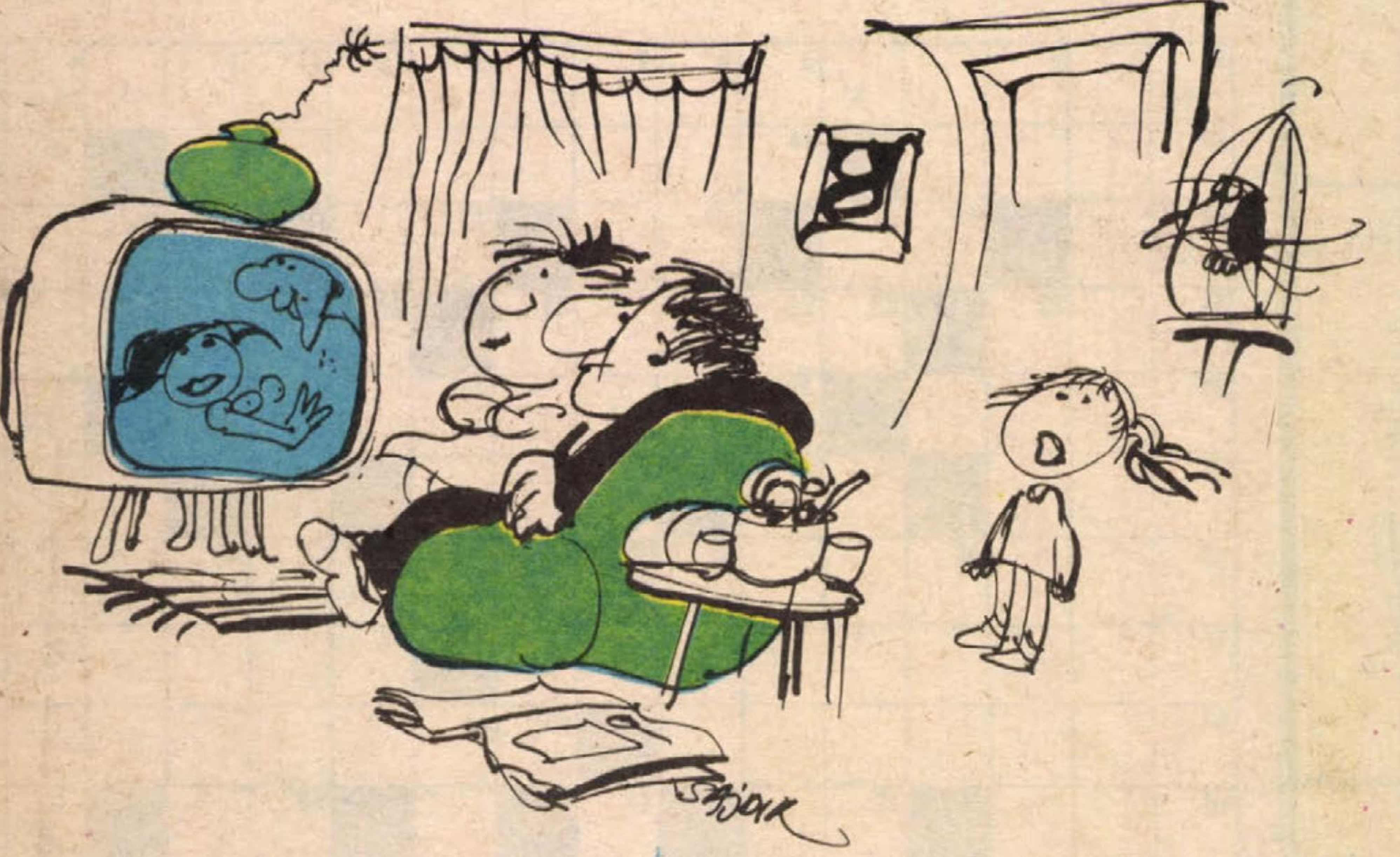
TAVASZI IDILL

– Milyen nyugodtan pihenhetnénk itt, ha nem felejtettem volna otthon nyitva a gázcsapot...

Ludas Matyi

– Fogadjunk, hogy többet tudtok a nagy emberek szerelmi életéről, mint az enyémről!

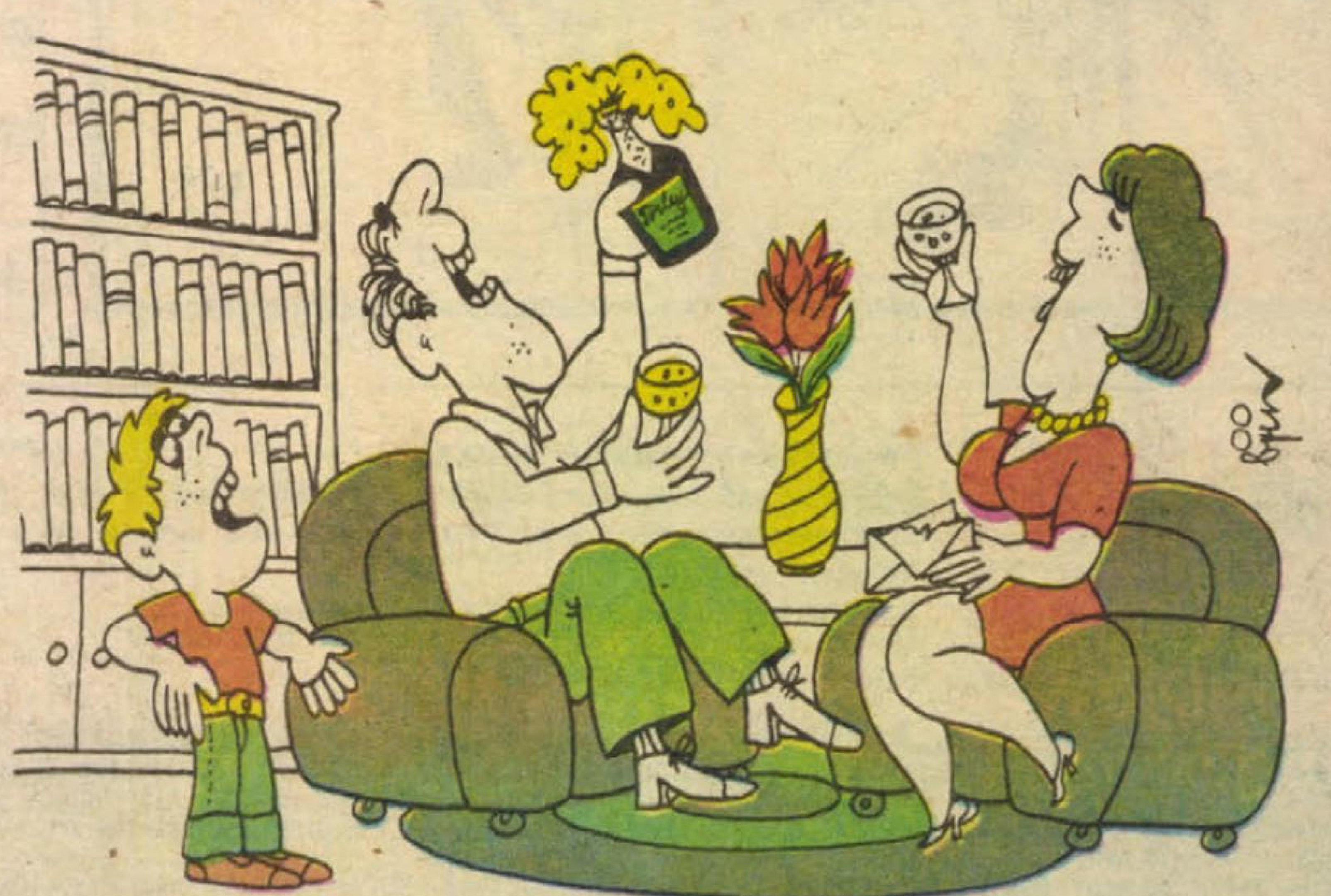

– Nem, nem rabló!... Öttalálatos!...

KÖRFORGÁS

– Adjon több borravalót, ha azt akarja, hogy holnap is hozzak sört!

– Nekem miért nem adtok? Végül is az én óvodai felvételemet ünnepelitek!